

นศว ชุมชน

ปี 4 ฉบับที่ 4 ธันวาคม 2550

วารสารวิชาการเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับชุมชน

ศูนย์สารสนเทศและมัลติมีเดีย โทร 0-2649-5000 www.snu.ac.th

แหล่งการเรียนรู้

การเรียนรู้รวม

Inclusive Education 14

ค่ายอาสาพัฒนา ณ โรงเรียนบ้านหนองชุม 9

3 นศวSS๕ คลินิกเด็กที่มีความต้องการพิเศษ 10

อายุวัฒนะ: กับการหัวเราะบำบัด 13

ศูนย์สารสนเทศและการประชาสัมพันธ์
0-2649-5000

ที่ปรึกษา :

- ศ.ดร.วิฑูรย์ ตั้งเจวีญ
- รศ.สุภา ป่านเจริญ
- รศ.สุมาลี เหลืองสกุล
- ผศ.น.พ.เฉลิมชัย บุญยะสีพรรณ
- ผศ.อำนาจ เข็มสหาย
- ผศ.นพ.สมพร วงศ์อมรรต
- รศ.สมชาย ขุชาติ
- รศ.วิภาวี อนุพันธ์พิศิษฐ์
- อ.วาณี อรรถนลาภิต
- อ.สมเกียรติ พิทยทัศน์
- อ.สาโรช เมธาานนท์
- น.ส.พัลลภา ลวงนกล้าจิตต์

บรรณาธิการบริหาร :

ผศ.อำนาจ เข็มสหาย

บรรณาธิการ :

อ.สามมิติ สุราษฎร์

กองบรรณาธิการ :

- อ.ปิยวดี มากพา
- อ.ปวีรธนา คงสำราญ

คอลัมน์พิเศษ :

- ผศ.ดร.ดารณี ศักดิ์ศิริผล
- ดร.จิตรา สุขภูมิเภา
- ดร.กฤษณา กุลสุวรรณ
- อ.จางุณี อารีรุ่งเรือง
- อ.ปวีรธนา ลักขณสมญา
- อ.สมปวีรธนา วงศ์บุญหนัก
- อ.ปิยวดี มากพา
- น.ส.สุมาพร ศรีสุนทร

เลขานุการกองบรรณาธิการ :

นางจุไรวรรณ วรรณะ

จัดเผยแพร่ :

นางกัญญา กล่อมเกล

ผู้เรียบเรียงและถอดความ :

น.ส.สุชาวิรัตน์ อินทร์พงษ์พันธุ์

พิสูจน์อักษร :

อ.ปิยวดี มากพา

ศิลปกรรม :

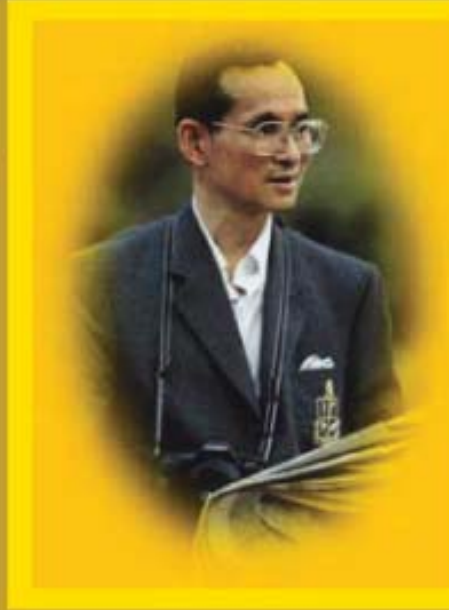
นางฉันทนิลา วิชาป้าพัว

พิมพ์ :

บริษัท พิมพ์ พลัส จำกัด
โทร. 0-2539-5442, โทรสาร 0-2931-7020

จัดทำโดย :

ศูนย์สารสนเทศและการประชาสัมพันธ์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กรุงเทพฯ
โทร. 0-2684-1000, 0-2649-5000
ศส 5666, 5797
โทรสาร 0-2258-0311

☐ บทบรรณาธิการบริหาร

มหาวิทยาลัยกับการยอมรับจากชุมชน

สังคมไทยในอดีต เป็นสังคมที่ให้ความเคารพนับถือกับพระ ครู และหมอในระดับสูง อีกนัยหนึ่งก็หมายถึง วัด โรงเรียน โรงพยาบาล (สถานอนามัย) ถือเป็นสถาบันที่ได้รับการให้ความเคารพนับถือซึ่งเกี่ยวเนื่องกับการทำหน้าที่ของการชาวชนบทเฉพาะในเรื่องของความดี มีวิชาความรู้ และการดูแลรักษาจากการป่วยไข้ โดยไม่แบ่งแยกสถานะหรือความยากดีมีจน ความดีที่ได้รับการยอมรับนับถือเช่นนี้ จึงทำให้เกิดการเชื่อมโยงไปสู่ความเชื่อในลักษณะที่ว่า การสร้างวัด สร้างโรงเรียน สร้างสถานศึกษา สร้างโรงพยาบาลสถานอนามัย ถือเป็นบุญกุศลที่ทำแล้วได้บุญกุศลสูง แต่หากใครขัดขวางนั้นเป็นบาปหนัก

สภาพของการทำดีจนได้รับความเคารพยกย่องจากชุมชนและสังคมเช่นนี้ ต้องถือว่า เกิดก่อนการจัดตั้งสถาบันรับรองมาตรฐานสากลประเภทต่างๆ จากองค์กรระหว่างประเทศ หรือเกิดก่อนการจัดตั้งมาตรฐานเพื่อสร้างการยอมรับนับถือภายในสังคมไทยกันเองในปัจจุบัน

หากเมื่อภาพเหล่านั้นไป บริบทของสังคมไทยและสังคมโลกเปลี่ยนแปลงไป จนเกิดแนวโน้มใหม่กลายเป็นวัดเพื่อพาณิชย์ โรงเรียน - มหาวิทยาลัยเพื่อพาณิชย์ โรงพยาบาลเพื่อพาณิชย์ จึงเป็นความเปลี่ยนแปลงที่อาจจะทำให้วัด สถานศึกษา และโรงพยาบาล จะดำรงสถานะของการเป็นสถานที่ที่แสดงความหมายในทางความดีต่อไปได้ ซึ่งหากกล่าวเฉพาะสถานศึกษา โดยเฉพาะมหาวิทยาลัย ที่กำลังต้องกระเสาะกระแสะวิพากษ์วิจารณ์จากชุมชนและสังคมในปัจจุบันว่า หุ่นตั้งเดิมหรือทุนทางความดีที่บรรพชนในฐานะสถานที่ให้ความรู้อบรมบ่มเพาะกุลบุตรกุลธิดาสั่งสมไว้ กำลังถูกระดมสังคัมใหม่ระบอบโลกใหม่ จุดกระชากใหม่มหาวิทยาลัยทั้งหลายทางไกลจากเรื่องของความดีและการเป็นผู้นำมากขึ้นทุกทีๆ

สภาพเช่นนี้ ส่งผลทำให้มหาวิทยาลัยหลายแห่งที่ยังเห็นคุณค่าในเรื่องของความดี จึงหันกลับมาทบทวนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยกันใหม่อย่างจริงจัง เพื่อให้แต่ละมหาวิทยาลัยของตน สามารถเชื่อมโยงต่อยอด หรือพัฒนาขยายผลทุนความดีที่ชุมชนและสังคมเคยมอบให้ไว้ในอดีตมาสืบสานต่อไปในปัจจุบัน ความคุ้นชินกับการปฏิบัติภารกิจหลักของมหาวิทยาลัย

“ การประชาสัมพันธ์ เป็นความสัมพันธ์ระหว่างประชาชน หรือให้ประชาชนเข้าใจสัมพันธ์กัน แล่งงานกิจการต่างๆ ก็คือเอาศักยภาพประชาสัมพันธ์เกือบทั้งหมดที่ทุกคนตั้งใจทำ เพื่อให้ผลที่เป็นประโยชน์แก่ส่วนรวม ก็เชื่อได้ว่าส่วนรวมจะอยู่เย็นเป็นสุข ”

พระราชดำริส พระราชทานแก่คณะกรรมการบริหาร
สมาคมนักประชาสัมพันธ์แห่งประเทศไทย
ณ พระตำหนักจิตรลดารโหฐาน
24 มีนาคม 2523

ทั้ง 4 ด้าน อย่างมีจุดหมาย ได้แก่ จุดหมายของการวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้ จุดหมายของการเรียนการสอนการผลิตบัณฑิต จุดหมายของการบริการวิชาการ จุดหมายของการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมที่เป็นประโยชน์ ที่ส่งเสริมความดีสนับสนุนสัมมาชีพ ให้เกิดขึ้นในชุมชนและสังคมในแต่ละบริบท ซึ่งหากทำเช่นนี้ได้ ก็ไม่ใช่เป็นเรื่องที่ทางไกลที่ชุมชนและสังคมจะตื่นตัวสนใจในเชิงคุณค่าให้กับสถาบันการศึกษาทุกระดับโดยเฉพาะมหาวิทยาลัยทั้งหลายอีกกลับคืนมาได้

อย่างไรก็ตาม แม้ความคิดความเข้าใจและความต้องการเช่นนี้จะอยู่ในใจของหลายๆ มหาวิทยาลัย แต่ในเชิงปฏิบัติการอาจเป็นรูปธรรมนั้น นับว่ายังเป็นเรื่องที่ยังอยู่นอกจากจะนอนอยู่แล้ว จำนวนที่นอนอยู่ก็ยังคงเผชิญกับปัญหาอีกมาก โดยเฉพาะการคิดค้นสิ่งใหม่ที่เป็นนวัตกรรมและการสร้างกระบวนการทำงานเพื่อให้ชุมชนและสังคมได้ประโยชน์อย่างแท้จริงนั้น เนื่องจากเป็นเรื่องที่สลับซับซ้อนทั้งในพื้นที่ผลประโยชน์แอบแฝง และทั้งปัญหาทางความคิดของผู้คนอีกมาก ที่จะต้องทุ่มเทศึกษาเรียนรู้อย่างจริงจัง

วันนี้ โรงเรียน สถานับการศึกษา มหาวิทยาลัยทั้งหลายคงถือว่า กำลังอยู่ท่ามกลางปัญหาวิกฤติหลายด้านจากภายนอก รวมทั้งปัญหาวิกฤติที่เกิดจากปัญหาภายในที่ส่งผลกระทบต่อยอมรับในเชิงคุณค่าจากชุมชนและสังคม ซึ่งคณะมหาวิทยาลัยทั้งหลายต่างตระหนักรับ

ปัญหาจึงอยู่ที่ว่า เราจะช่วยกันเพิ่มพื้นที่ปฏิบัติการอย่างมีรูปธรรมให้กับชุมชนให้มากกว่าการพูด การอภิปรายหรืออาจเขียนไว้บนกระดาษซึ่งต่างหากว่าการลงมือกระทำได้อย่างไร

นี่คือคำถามที่ทุกสถาบัน ทุกระดับ ทุกมหาวิทยาลัยต้องตอบคำถามและลงมือปฏิบัติกันด้วยตัวเอง

เพราะ คุณค่าและความดีงาม ไม่มีใครทำแทนให้กันได้

สารบัญ

2 **บทบรรณาธิการ**

มหาวิทยาลัยกับการยอมรับจากชุมชน

3 **จากผู้บริหาร**

แหล่งการเรียนรู้ มคอ. บูรพา

4 **ปาฐกถาพิเศษ**

โครงการสัมนาวิชาการ เรื่องการเรียนรู้ชุมชน เพื่อบริการวิชาการแก่ชุมชน

6 **ความเคลื่อนไหวใน มคอ.**

พื้นที่ มคอ. ตรอน สร้างข่ายชลอป่า

7 **บันทึกคืนถิ่น**

"ชีวิต ครอบครัว ชุมชนและ
ความหวังของข้าพเจ้า"

8 **คลังอาชีพ**

"ไทยพวนคลาสสิก"

9 **SWU PROJECT**

ค่ายอาสาพัฒนา ณ โรงเรียนหนองขุม

10 **SWU PROJECT**

3 กศวสส

คลังเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

12 **โพธิ์วิชชาลัย**

รับมอบ 10 ล้าน สร้าง โพธิ์วิชชาลัย

13 **สุขภาพกาย**

หัวเราะบำบัด 1

14 **SWU PROJECT**

การเรียนรู้รวม (Inclusive Education)

16 **กฎหมายชุมชน**

เสนา - สอนไป อย่างไรจึงเกิดสัญญา

17 **เสียงประชาคม**

นาบาทศนะ:มหาวิทยาลัยสีเขียว

19 **กระถานข้าว**

แหล่งการเรียนรู้ มคอ. เพื่อบูรพา

ศาสตราจารย์ ดร.วิรุณ ตั้งเจริญ

พันธกิจหลักของมหาวิทยาลัยในสังคมไทยคือ การศึกษาค้นคว้าวิจัย การผลิตบัณฑิต การบริการวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม พันธกิจสองประการหลังคือ "การบริการวิชาการแก่สังคมและการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม" เป็นพันธกิจเสริมที่ผลักดันหรือสนับสนุนให้มหาวิทยาลัยซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของสังคม ได้ส่งบทบาททางวิชาการ ความรับผิดชอบต่อสังคมที่ส่งผลกระทบต่อสังคมโดยตรงพร้อมกันนั้น ยังเป็นกระบวนการทางการศึกษา ที่จะนำประสบการณ์ความรู้ความสามารถ และภูมิปัญญาจากสังคมจากชุมชน กลับมาพัฒนาการเรียนรู้ในมหาวิทยาลัยด้วย เป็นปฏิสัมพันธ์เชิงวิชาการที่สำคัญ

แม้จะมีการเสนอหลักการให้การบริหารวิชาการแยกกับการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ซึ่งสองพันธกิจนั้นสามารถผนวกเข้าด้วยกัน เพราะการบริหารและการเรียนรู้ในเชิงปฏิสัมพันธ์ ไม่สามารถแยกออกจากกันได้ "การบริหาร" ไม่ใช่มหาวิทยาลัยทำตัวเป็นผู้แล้วเป็นผู้ให้บริการความรู้เพียงด้านเดียว พร้อมกันนั้นมหาวิทยาลัยจะต้องเรียนรู้ด้วย เป็น "กระบวนการเรียนรู้ซึ่งกันและกัน" มากกว่าการทำตัวเป็นผู้เพียงฝ่ายเดียว สรรพความรู้ ประสบการณ์ ภูมิปัญญาในชุมชนและในสังคม ไม่สามารถแยกออกจากกันเป็นแต่ละประเด็นได้ "ศิลปวัฒนธรรม" ในสภาพที่เป็นพลังบูรณาการในสังคม ศิลปวัฒนธรรมจึงไม่ควรแยกออกจากสรรพความรู้ ประสบการณ์ และภูมิปัญญาอันแท้จริง

หลักการที่สืบทอดกันมา เราใช้คำว่า "ศิลปะและวัฒนธรรม" "ศิลปะ" อาจแยกจาก "วัฒนธรรม" แต่คำว่า "ศิลปวัฒนธรรม" ในเชิงวาทกรรม อาจแสดงความสัมพันธ์ความเป็นหนึ่งเดียว ซึ่งแท้จริงแล้วศิลปะและวัฒนธรรมในชุมชน ในสังคม ไม่สามารถแยกออกจากกันได้ ถ้าเรามองศิลปะและวัฒนธรรมแบบองค์รวม "ศิลปวัฒนธรรม" ที่หมายรวมทั้งนามธรรมและรูปธรรม ทั้งระบบคิด กระบวนการและปรากฏการณ์ ทั้งสิ่งที่เกี่ยวข้องกับจิตวิญญาณ ความเป็นมนุษย์ นั่นคือสิ่งเดียวกัน

การทำหน้าที่และบทบาทของมหาวิทยาลัยให้สมบูรณ์แบบมหาวิทยาลัยจึงมิใช่สถานที่เพื่อการศึกษาหาความรู้และแสดงศักยภาพเพียงเฉพาะในหมู่นิสิตนักศึกษา คณาจารย์ และบุคลากรเท่านั้น แต่มหาวิทยาลัยต้องเป็นแหล่งเรียนรู้ของชุมชน ของสังคม ของทุกคนนอกมหาวิทยาลัยด้วย โจทย์ดังกล่าวย่อมท้าทายกับการเป็นมหาวิทยาลัยในโลกนี้ข้างหน้า โลกหลังสมัยใหม่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ซึ่งมีรากฐานมาจกกระบวนการเรียนรู้ ชุมชน และศิลปวัฒนธรรม ตัวประสบการณ์และการเป็นผู้นำในการบริหารจัดการหลากหลาย วิชอาเขตในกรุงเทพมหานครและภูมิภาค ในเมืองใหญ่และชนบท ย่อมมีบทบาทด้านการบริการวิชาการแก่สังคมและการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม อย่างเข้มแข็งด้วย

ถ้าประมวลแหล่งเรียนรู้ภายในมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ซึ่งขอเรียกว่า "แหล่งเรียนรู้ มคอ. เพื่อบูรพา"

ในปัจจุบันและอนาคตหรือแผนในช่วง 2 - 3 ปีนี้ อาจประมวลได้ดังนี้

สำนักหอสมุดกลาง

ฐานที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เป็นผู้ดำเนินการพัฒนาห้องสมุดให้เป็นหัวใจของการศึกษาในระดับอุดมศึกษา พัฒนาระบบให้เป็นระบบมาตรฐานสากล ตั้งแต่ครั้งเป็นวิทยาลัยวิชาการศึกษา (๒๕๑๗) ขณะนี้ห้องสมุดได้กลายเป็นแหล่งเรียนรู้ที่มีบุคคลนอกมหาวิทยาลัยฯ มาใช้บริการจำนวนมาก ด้วยปรัชญาในการบริการเพื่อสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ เราจึงได้รับการตอบรับด้วยดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่ มคอ. ประสานมิตร

หอสมุดกลางทั้งที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร และองค์รักษ์ ส่วนหนึ่งกำลังปรับตัวเป็น Smart Library การบริหารจัดการและบริการพัฒนาเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ มีคอมพิวเตอร์บริการ มีสื่อการเรียนรู้ทั้งระบบเก่าและใหม่จำนวนมาก กว้างและหลากหลาย มีแหล่งเรียนรู้พิเศษ เช่น ห้องศาสตราจารย์ ดร.ลาโรช บัวศรี ห้องศาสตราจารย์ ดร.จร สุพานิช ห้องหนังสือหายาก ห้องหนังสือเด็ก เป็นต้น ในอาคารเรียนรวมใหม่จะมีห้องสมุดพิเศษ เช่น ห้องสมุดวรรณกรรมเด็กนานาชาติ ห้องสมุดปรัชญานานาชาติ ห้องสมุดวรรณคดีนานาชาติ เป็นต้น

มหาวิทยาลัยฯ ก็หวังว่าพัฒนาการของสำนักหอสมุดกลาง ก้าวต่อไปจะพัฒนาให้เป็นแหล่งเรียนรู้ที่เข้มแข็งก้าวหน้า ครอบคลุม ลุ่มลึก ทั้งเพื่อผลิต คณาจารย์ บุคลากร นักเขียนโรงเรียนสาธิต รวมไปถึงนักเขียน นิสิตนักศึกษาและประชาชน ภายใต้ปรัชญา "การบริการเพื่อสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้" ให้มีประสิทธิภาพต่อไป

โครงการสัมมนาวิชาการ

เรื่อง ศึกษาเรียนรู้ชุมชน เพื่อบริการวิชาการ แก่ชุมชน แบบชุมชนมีส่วนร่วม

วันจันทร์ที่ 17 กันยายน 2550

ณ ห้อง Convention AB ชั้น 1 โรงแรมแอมบาสซาเดอร์ กรุงเทพฯ
ศ.ดร.วิฑูรย์ ดังกุศลกุล

ท่านรองอธิการบดี ท่านคณบดี ผู้บริหาร คณาจารย์ บุคลากรชาว มศว และท่านผู้มีเกียรติ ที่ได้ให้ความกรุณาต่อ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ได้เดินทางมาร่วมสัมมนา บริการวิชาการกับในวันนี้ ผมเองอยากคุยเรื่องที่ว่าเรากำลัง มาระดมความคิดร่วมกัน มาสรุปภารกิจที่เราได้ทำงานหนัก มาตลอดเวลา ไม่ใช่เฉพาะเพียงแต่ปีที่ผ่านมาเท่านั้น แต่ หมายรวมไปถึงประมาณ 4 ปี ด้วยซ้ำไป ผศ.ดร.เฉลิมชัย บุญชะสิทธิ์พร ให้คำ หนึ่งว่า "โลโจ" ผมคิดว่าภาษาไทยคำนี้ เป็นคำที่ตีมากทีเดียว ผมคิดว่าเราทำอะไรก็ตามที ถ้าเอา ใจไปใส่ เราบริหารมหาวิทยาลัย บริหารบ้าน บริหารสังคม หรือทำงานทุกอย่าง ผมคิดว่าถ้าเราขาด "ใจ" แล้ว เราทำ อะไรไม่ได้ คุณหมอประเวศได้เตือนสติผมมาโดยตลอดว่า อาจารย์ต้องบริหารมหาวิทยาลัยด้วยใจนะ ผมคิดว่าคำพูดสั้นๆ เหล่านี้ มันเชื่อมโยงไปทุกอย่าง ก็รวมทั้งเรื่องของโครงการ บริการวิชาการแก่ชุมชน ในที่เรากำลังพูดในวันนี้ด้วย วันที่ 16 กันยายน ผมและทีมรองอธิการบดีก็ได้เดินทางไปมอบ หอสมุด ที่วัดเขาสาม โรงเรียนมงคลวิทยา อยู่แนวภาค แล้วยัง จังหวัดระยอง โครงการนี้มหาวิทยาลัยและทีมงาน ของเราได้ไปดำเนินการมาเกือบ 3 ปี จากการที่ผมได้ดู สถิติข่าวเกี่ยวกับโรงเรียนสามแดนประมาณ 500 รูป ที่ ขาดแคลน ผมจึงได้ติดต่อไปยังพระคุณเจ้า พระอาจารย์ที่นั่น และพวกเขาไปกราบ นับแต่วันนั้นเป็นต้นมา ทีมของ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้ลงไปพัฒนาโรงเรียน สามแดน 500 รูป ที่มาจากคนจนทั่วประเทศ ไม่มีโอกาสได้เรียนสูง ไม่มีโอกาสได้เข้าเรียนในโรงเรียนแพงๆ ต้องมาอาศัยบ้านหลังเรียนอยู่ในหลายสลัมๆ จนกระทั่ง จบมัธยมปลาย โดยมีทีมแพทย์บูรณาการ ทีมห้องสมุด ทีมหัตถะบำบัด ตลอดจนทีมอื่นๆ อีกมาก ประมาณ 20 ทีม ที่ไปอย่างต่อเนื่อง ทำให้การมอบห้องสมุดใหม่ไม่ทันแต่แรก เพราะมีประชาชนมากมายมากเหลือเกิน รวมถึงนายกเทศมนตรี กำนัน ผู้ใหญ่บ้านด้วย ซึ่งห้องสมุด เปลี่ยนแปลงไป กลายเป็นห้องสมุดขั้นดี ทั้งหนังสือ ทั้งระบบ สามแดนจัด ระบบอย่างยอดเยี่ยม โดยที่ทีมงานห้องสมุดทั้งหมด โดยมี ผู้อำนวยกาสรักษาห้องสมุดกลาง ดำเนินการติดตาม รวมถึงมี ห้องพยาบาลอย่างดี และเดี๋ยวจะไปปรับปรุงอีกหลายส่วน ด้วยกัน นั่นเป็นตัวอย่างที่เป่าชื่นใจ ไม่ใช่เฉพาะมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ แต่ผมคิดว่าเป็นการกิจอย่างหนึ่งที่ เรา ได้ลงไปสู่ชุมชนได้ไปเรียนรู้ร่วมกัน แล้วไปสร้างต้นแบบ ว่ามีอะไรทำงานร่วมกันระหว่างศาสนา สถาบันการศึกษา และกับชุมชนอย่างแท้จริง หนังสือเชิงที่ชื่อ ยุทธศาสตร์ทางการ บริการจัดการแก่สังคม ยุทธศาสตร์ เป็นคำของทหาร ซึ่งต้องมียุทธวิธีร่วมด้วย "ยุทธศาสตร์" หรือ "ยุทธวิธี" ก็คือ การรบ การต่อสู้ ฉะนั้น เมื่อเราใช้ ยุทธศาสตร์

เราใช้ยุทธวิธี เรารบ แล้วเอาจริงหรือเราทำจริงๆ หรือไม่ สังคมไทยเป็นสังคมแห่งแพ้ชนะ เมื่อมียุทธศาสตร์ที่ว่ากันไป ยุทธศาสตร์ มียุทธวิธีก็เขียนกันไปเรื่อยๆ แต่เรามักจะขาดการ ถัดคิด ซึ่งผมคิดว่าเรามีสิ่งเหล่านี้ เราได้ทำงานมา 3 - 4 ปี ทุกคนที่มีส่วนร่วมเห็น้อยาก แต่วันนี้ได้เห็นผลแล้ว ประเด็นที่ สำคัญที่สุดที่ผมภูมิใจ และพวกเขาก็ภูมิใจคือ เราทำให้ชาว มศว จำนวนมาก สามารถมาทำงานร่วมกับเรามีประสิทธิภาพ ไม่เฉพาะในส่วนรองคณบดีแต่เนิ่น รวมถึงบุคลากรสาย สนับสนุนวิชาการ นิสิต และก๊อปปี้ประชาชน นั่นการทำงาน ร่วมกันในเชิงบูรณาการที่เอาหัวใจไปใส่ด้วย ผมคิดว่า นี่คือ หัวใจของมหาวิทยาลัยทุกแห่ง

เมื่อครั้งรับงานเราประกาศศาว ของ มศว ไว้ 2 ดวง ก็คือ ดาวของวิชาการวิจัย และดาวอีกดวงหนึ่งก็คือ นิสิต เมื่อเราถือว่านิสิตเป็นหัวใจของมหาวิทยาลัย นิสิต คือ ศูนย์กลาง จะเรียก Learner Center หรือ Student Center อะไรต่างๆ ก็ตามที ซึ่งใน มศว เอง ในฐานะที่บุกเบิก ทางการศึกษาใน Progressive era ได้ใช้คำนี้มาตลอดเวลา ไม่น้อยกว่าครึ่งศตวรรษ นั่นหัวใจสำคัญของ มหาวิทยาลัย จะเห็นว่านิสิตเป็นหัวใจสำคัญได้อย่างไร คือการบูรณาการกิจ ของรองอธิการบดีและ รองคณบดีจากคณะต่างๆ ที่เกี่ยวกับ นิสิตต้องไม่ไปร่องรอยแล้ว เราจะสร้างความเข้มแข็ง สร้างอัตลักษณ์ สร้างจิตสำนึกสาธารณะ เพราะคนเหล่านี้ คืออนาคตของประเทศ ถ้าไม่มีนิสิต พวกเราคงงานหมด ผมคิดว่าหลายแห่ง หรือที่ผ่านมา เรามักจะเอาผู้บริหารเป็นตัวตั้ง เพราะเป็นผู้มีอำนาจ เรามักจะเอาผู้บริหารหรือ สวัสดิการของอาจารย์เป็นตัวตั้ง แต่ผมคิดว่าถึงเวลาละزمึง ทีมมหาวิทยาลัยต้องกลับมาเป็นนิสิตเป็นตัวตั้ง พูดถึงตัวเองให้ น้อยลง นั่นคือหัวใจที่เรามองไว้ ดวงที่ 2 จนถึงวันนี้ 4 ปีเต็ม ดาวดวงใหม่ที่เกิดขึ้นในเป้าหมายของเราก็คือ ชุมชน ประชาชน โลกที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีรากเหง้า มาจากโรงเรียนปฏิบัติครูชั้นสูง มีรากเหง้ามาจากวิทยาลัย วิชาการศึกษา แล้วผลิตครูบาอาจารย์ นักวิชาการ นักคิด นักอะไรต่อมิอะไรไปมากมาย ได้อุปถัมภ์ในระดับสังคมพื้นฐาน เป็นประกาศสำคัญ ผมภูมิใจที่จับที่ทำงานที่นี่ ครบ 40

ปีพอดี ที่วันเวียนอยู่ที่นี้ ยิ่งนึกในใจว่า ถ้าเกิดดาบอดขึ้นมา สามารถเดินไปไหน ก็พอจะรู้ได้ระดับนี้ ภูมิใจที่เห็นคนแค คนแก่กินหมาก นุ่งโจงกระเบน เอาเสื้อนุ่ง เอาตัวเหนียว มาขึ้น ตอนที่ถูกหลอนรับปริญญาอยู่ในมหาวิทยาลัยแห่งนี้ มาโดยตลอด ถึงแม้วันนี้บางส่วนจะเปลี่ยนไปบ้าง ตรงนี้เพื่อ จะเทียบถ้าว่า เรื่องของชุมชน เรื่องของสังคมได้กลายเป็นดาว อีกดวงหนึ่ง ที่คนทุกคนใน มศว จะต้องใส่ใจ ไม่ได้ใส่ใจ เฉพาะผู้บริหารแค่นั้น ครูบาอาจารย์ บุคลากรทุกคนทำด้วยใจ และจุดที่น่าต้องขีดดู ยกย่องอีกอันหนึ่งก็คือมันได้ก้าวล้ำ ไปถึงการศึกษาขั้นพื้นฐาน หรือโรงเรียนลาออกร่างทั้ง 3 แห่งด้วย ปีหน้าจะมี 1 แห่ง ที่ องค์รักษ์ ในวันที่โรงเรียน ลาออกร่างทั้ง ประถม มัธยมที่ประสาธมิตร และปฐมวัน ได้ลงพื้นที่ ไปบริการวิชาการแก่ประชาชนอย่างไม่น่าเชื่อ ที่ผ่านมามา อาจจะทำกระจัดกระจายกันอยู่ที่คณะ ที่สถาบัน ที่สำนัก ที่โรงเรียน แต่ประมาณ 3 ปี ที่ผ่านมามา เราจัดงานเหล่านี้มา เชื่อมโยงมาบูรณาการ มาทำงานด้วยกัน มาช่วยเหลือ เอื้ออาทรซึ่งกันและกัน ผมเชื่อว่าเป็นกองทัพย่อยๆ ของ คนที่ออกไปบริการ ผมคิดว่าภารกิจเหล่านี้ผมเองมองว่า จริงอยู่ เรากำหนดว่าพันธกิจของมหาวิทยาลัยคือ งานสอน ค้นคว้าวิจัย บริการวิชาการ แก่สังคมและทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม อย่างที่เราทราบกัน แต่ผมได้พยายามเปลี่ยน อยากรู้ มศว เรายุ้ยอยากนำ เพราะถ้าไม่ได้วิจัยเอาอะไรไปสอนนักเรียน ผมคิดว่า 4 ประการ หรือ 4 พันธกิจมันเป็นเรื่องเดียวกัน เมื่อเราสร้างองค์ความรู้เอาไปสอน เมื่อเราวิจัยเอาไปสอน แล้วเราเอาไปบริการวิชาการแก่สังคม การทำนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรม ก็เป็นส่วนหนึ่งของบริการวิชาการแก่ สังคม ในโครงการของ เรามักมาทำทั้ง 20 กว่าโครงการนั้น ได้บูรณาการ 4 ส่วน ไว้ด้วยกันทั้งหมด มีการแสวงหาความรู้ หรือจะเลือกวิจัยหรือไม่เลือก ก็ตามที เพื่อเอาความรู้นั้น ไปบริการ เสร็จแล้วเมื่อไปบริการก็จะมีนิสิต มีครูบาอาจารย์ มีบุคลากร มีนักเขียนไปด้วย แล้วก็มีเรื่องของศิลปวัฒนธรรม เรื่องของอะไรต่อมิอะไรผสมผสานอยู่ในนั้น เราแยกส่วน การกิจ เราแยกส่วนเป็นข้อๆ หนึ่ง สอง สาม สี่ ห้า เพื่อเราจะกลับมารวมกันอย่างเป็นเอกภาพ แต่หลายที่

4 **โครงการสัมมนาวิชาการ**

หลายคนไม่แอก แผลว่า แอกกันโดยเด็ดขาดนะครับ เราเห็นว่าเมื่อภารกิจเหล่านี้มันไม่ใช่เพียงแต่ไปบริการ แต่เรากำลังไปเรียนรู้เพื่อได้บทเรียน เพื่อสอนเราและทำให้เรา รักสามัคคีกันมากขึ้น ทำให้เราเห็นแก่ส่วนรวมมากขึ้น ผมคิดว่าควรให้ก็คือการรับไปพร้อมกันนะครับ งานหลาย อย่างผมคิดว่าเรื่องเหล่านี้ มันอาจจะระจัดกระจาย ขณะนี้ ทางมหาวิทยาลัย กำลังคิดการคือว่า น่าจะปรับตัวเป็น องค์การที่มีความถาวรพอสมควร เพื่อให้การปฏิบัติงาน ภารกิจเหล่านี้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ผมมองมหาวิทยาลัยเป็นกลุ่ม หลายกลุ่มและมีกลุ่มที่เก่าของเราที่เป็นรากฐานของเราที่ เราภูมิใจก็คือ กลุ่มศึกษาศาสตร์ มนุษยสังคม อาจจะ รวมพลศึกษาด้วย และมีกลุ่มใหม่ๆ เกิดขึ้น กลุ่ม วิทยาศาสตร์สุขภาพ นำโดยคณะแพทยศาสตร์ อายุประมาณ 22 ปี วันนี้ก็เข้มแข็งมากมาย เราได้รับความร่วมมือ จากบริษัทกรุงเทพธุรกิจที่ เป็นอีกะใหญ่ของเอเชียมี 17 - 18 โรงพยาบาล มีทุนอยู่ 4 พันล้าน ปีนี้รายได้ ไม่มาก แต่ประมาณ 2 พันล้าน ก็ยินดีที่จะคิดประมาณ 1% เพื่อมาช่วยทางวิทยาศาสตร์สุขภาพของเราประมาณ 200 ล้าน เราได้โรงพยาบาลชลประทานเข้ามา มีบุคลากร เพิ่มประมาณ 1,000 คน มีผู้บ่เพิ่มอีกประมาณ 1,200 คน เรากำลังมองกลุ่มนี้ ทั้งในแง่ของการสอน การค้นคว้า วิจัย การบริการและการทำนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรม แล้ว กลุ่มนี้ได้ทำงานอย่างเข้มแข็งไปอย่างมากแล้ว เรากำลัง มองไปที่จะรับใหม่ของโรงพยาบาลที่เกี่ยวข้องกับการบริการ วิชาการชุมชน ในเรื่องของจิตอาสา เราได้หารือกับหลายส่วน คนบ่ยอมรับอยู่ที่โรงพยาบาล หากมีนิสิตจากคณะสังคม, มนุษยศาสตร์, พลศึกษา, วิศวกรรมศาสตร์ ไปคุยกับ คนเผ่าคนแคบ คนป่วย ไปอ่านหนังสือให้ฟัง ไปเช็ดตัว ไป รับฟังการเล่าถึงอดีตคนบ่เหล่านั้น ถ้าเราสามารถสร้าง ระบบจิตอาสาได้ ผมคิดว่าเราจะเป็นต้นแบบอะไรบางประการ เกิดขึ้น กลุ่มที่ 2 กลุ่มที่ 3 ที่ผมมองขณะนี้ ก็คือกลุ่มทาง วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เรายังคณะวิทยาศาสตร์ที่ เข้มแข็งมาก พร้อมกับการเป็นมหาวิทยาลัยวิศวกรรมศาสตร์ เกิดขึ้น หลายสิ่งหลายอย่างกำลังจะตามมา เราต้องสร้าง วิศวกรรมศาสตร์ ที่จะออกไปบริการอะไร จะไปทำงาน หนักอย่างไร จะไปรับใช้สังคมอย่างไร ไม่ใช่เพียงแต่ผลิต ออกมาแล้วเพื่อส่งไป เข้าไปสู่ระบบทุนนิยมสมบูรณ์แบบ อีกกลุ่มหนึ่งที่เราจะเกิดขึ้นใหม่ทางด้านวิศวกรรมศาสตร์ ทางด้านสื่อ ผมคิดว่าสิ่งเหล่านี้ก็ได้มีการทำงาน ภารกิจ หลักแล้ว ก็มีหลายส่วนที่น่าสนใจ ความพยายามที่จะ ไปสู่เข้านิสิตเขาครูบาอาจารย์ เอาเจ้าหน้าที่ไปสู่บ้าน เมตตากรุณาปราณีดูเขาเป็นเวลา ไม่น้อยกว่า 5 - 6 ปี แล้ววันนี้ทางคนบ่ได้ไปทำวิจัยกับทางคณะแพทยศาสตร์ เพื่อเอาคนบ่ไปบำบัดคนที่ป่วยโรคเรื้อรัง ผลของการวิจัย ออกมาอย่างน่าตื่นเต้นมากทีเดียว นี่ถือเป็นกรณีศึกษา และตัวอย่างของการทำงานร่วมกัน

ความล้มเหลวของมหาวิทยาลัยก็คือ เราต่างคน ต่างอยู่กันคนละคณะ คณะสถาปัตย์ คณะสำนัก เราแบ่งเงิน ทุกบาททุกสตางค์ไปใช้กับหน่วยงานย่อยต่างๆ เมื่อสิบปี เราไปรู้จะจ้างประมาณที่เหลืองอย่างไร เขาก็เร่งจัดไป ซื้อวิทยุ ซื้อกระดาษไว้ดื่มท้อง วิธีการเช่นนั้น แม้ว่าคือ ความล้มเหลวของมหาวิทยาลัยทุกแห่ง ถ้าจะเป็นเช่นนั้น คงถึงเวลากระมังที่มหาวิทยาลัยต้องเป็นครอบครัวเดียวกัน เราแยกความเชี่ยวชาญ ความสนใจแล้วเราพร้อมกันนั้น เราจะล้มล้มรวมกัน เอื้ออาทร บริหารคณะ สถาปัตย์ สำนัก ภาควิชา ด้วยการทำงานร่วมกัน และทำงานร่วมกันได้

อย่างไร ผมคิดว่าการมองมหาวิทยาลัย จมองเป็นสิ่งเดียว แล้วมองไปพร้อมๆ กัน การบริการวิชาการ แก่ชุมชน อย่างที่เราทราบกันเราเองมาถึงวันนี้คงต้องมองวิกฤต ของโลกที่มีเกิดขึ้น หลักสูตรต้องปรับตัวหรือไม่ กระบวนการเรียนการสอนต้องปรับตัวหรือไม่ สื่อการเรียนรู ต้องปรับตัว หรือไม่ การบริการวิชาการแก่สังคมเพื่อไปร่วมกันสร้างสังคม ให้สันติสุขจะต้องปรับตัวหรือไม่ การบริการวิชาการแก่สังคม เพื่อไปร่วมกันสร้างสังคมให้สันติสุขจะต้องปรับตัวหรือไม่ ศิลปวัฒนธรรมที่เคยอยู่ในโลกแคบๆ ของตัวเองจะต้องปรับตัว หรือไม่ ถ้าอยู่ในเชิงสังคมหรือถ้าทำกันได้อย่างในแบบพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับปัจจุบันก็จะเห็นได้เริ่มไว้ด้วย ปัญหามากมาย ปัญหาที่เราเกิดขึ้นที่เราเห็นอยู่ทุกวันนี้ เราอยู่ ปัญหาของสังคมแล้ว โลกกำลังเป็นปัญหา หลายคนยกว่าอีก 6 ปีกระมัง น่าจะท่วมกรุงเทพฯ ในส่วนน้ำหลาก อีก 10 ปี จะเป็นปัญหาหิมะบนยอดเขา เสาหัวเรือกำลังละลายเร็วขึ้น ซ้ำโลกเหนือกำลังละลายเร็วขึ้น ปัญหาเหล่านี้ หลักสูตร ของคณะต่างๆ จะทำอย่างไร ท่านสอนนิสิตจะสร้าง สิ่งดีสิ่งเหล่านี้ได้อย่างไร รุ่นผมอาจจะไม่ป็นปัญหา แต่รุ่น ลูกรุ่นหลานเราอีก 20 - 30 ปี จังหน้า คุกกาลกำลัง เปลี่ยนใจใหม่ครับ ปัญหาที่น่าห่วง ปัญหาสี่หน้า ร้อยกว่า 12 ราย และคณะทันตศรของประเทศไทยกำลังขยายตัว มากขึ้น เราเพียงแต่สอนศาสตร์ที่มีมูลค่าแล้วอยู่ในโลก ของเรา อยู่ในห้องทดลองของเรา เรื่องรอบๆ ตัว ผมคิดว่า นี่คือใจที่สำคัญ สำหรับเราชาวมหาวิทยาลัยที่เป็น ความหวังของประเทศ ความหวังของสังคม ปัญหาเรื่อง ของความรุนแรง อานหนักสื่อพิมพ์เข้า ย่างกันตายทุกวัน สารพัดชนิด ข่าวด่าหน้า ความรุนแรงเหล่านี้ ใครจะช่วย รอดศาสนาใหม่ รอดคุณธรรมเทพใหม่ แล้วเราในฐานะ รับผิดชอบคนที่เก่งที่สุด ที่ฉลาดที่สุดการศึกษาสูงที่สุด ในประเทศไทย เราจะลดความรุนแรง เราจะแสวงหา สิ่งดีสิ่งอย่างไร การบริการวิชาการแก่สังคม จะเป็นอย่าง ไรจะไม่รู้รับทราบต่อสิ่งเหล่านี้เลยหรือว่าอย่างไร ประชากร กำลังเพิ่มมากขึ้น โรคภัยไข้เจ็บที่ประเทศยากจนทั้งนั้น คนมีตาคงคู่ถูกบ่อ คนไม่มีตาคงคู่ถูกบ่อ ถ้าทั้งโลกแล้ว กระบวนการผลิตอาหารเพื่อคนทั้งโลก กำลังเป็นปัญหา มันยอน ในสระหน้า เมืองไทยในน้ำมีปลา ในนามีข้าว จิงหรือ วันมีวิธีการของเมืองไทยอาจจะสู้แล้ว สู้แล้ว สู้เสมอ ที่เราลดจนทรัพยากรไม่ได้ก็ได้ ทั้งที่ส่วนหนึ่ง เราถูกผูกฆ่า ลาว และกัมพูชาครับ

โครงการต้นแบบเบญจภาคี ที่ร่วมตั้งในระบอบราชการ โดยผู้นำคือ ท่านผู้ว่าราชการจังหวัด ร่วมกับภาคเอกชน บริษัท KSL บริษัทน้ำตาลขอนแก่น ที่มีทุกที่อยู่ทั่ว ประเทศไทยเกือบแสนไร่ ไปร่วมกับ NGO ไปร่วมกับ ประชาชน เพื่อทำงานร่วมกัน มศว รับผิดชอบในการผลิต บันจืดคืนไปสู่ท้องถิ่น ต้องเป็นบัณฑิตที่มีคุณธรรม เป็นบัณฑิตบนฐานของเศรษฐกิจพอเพียงของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ต้องเป็นบัณฑิตที่สำนึกในแกนครอินทรี สำนึกในพลังงานทดแทน สำนึกในชุมชน นี่คือใจที่อยู่ที่ ยุ่งยากมาก KSL ยอมลดพื้นที่ ประมาณ 30% เพื่อปลูกป่า ต้นน้ำ ปลูกย่อยโดยชาวบ้าน แล้วย่อยเหล่านี้ จะต้องทำ พลังงานทดแทน ป่าต้นน้ำจะต้องเกิดขึ้น จะต้องแก้ปัญหา ความยากจนทั้งจังหวัดละแวกเป็นต้นแบบรัฐบาล คุณหมอ ประเวศ วะสี เป็นที่ปรึกษาเรื่องนี้ ก็สามารถแก้ความยากจน ด้วยกระบวนการลงไปสู่ชุมชนของ จังหวัดละแวกได้ ก็หวังว่าจะเป็นที่ต้นแบบกับอีกหลายจังหวัด ที่ประสงค์จะทำ เช่นนั้น นี่คือความพยายามต้นแบบ อาจจะดีมาก ดีน้อย หรือพหุศาสตร์จะดูแล้ว รุ่นส่วนมากกันไป ทำไปไม่อยู่ใน ห้องสี่เหลี่ยม แล้วก็ถอนหนึ่งสี่อ อธิการบดีก็ทำหน้าที่ไป รับเงินไป อาจารย์ที่เร่งทำค่าแห่งวิชาการ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์ เพื่อจะได้เงินพิเศษ รับเงินเดือนไปเดือนๆ แต่ไม่พอหรือไม่ สิ่งเหล่านี้ผมคิดว่า เราไม่สามารถจะบังคับบังคับให้มันเกิดขึ้นได้ แต่จะเกิดได้ ด้วยสำนึก ด้วยความห่วงใย ด้วยความเอื้ออาทรต่อกัน ผมคิดว่าเป็นที่หัวใจที่สำคัญ ผมเองทำงานเต็มทีมาแล้ว 4 ปี และอีก 4 ปีหน้าเต็มทีมากกว่า ภูมิชาวมว มศว เฉพาะใน ส่วนที่ได้เสียละ ได้ทุ่มเท และได้มีใจต่อคำทั้ง 3 ดวง และที่หวังว่าการสัมมนานี้ เราจะได้ภาคีในการทำงาน ร่วมกันกับทุกมหาวิทยาลัยทั่วประเทศไทยมากขึ้น และก็ เชิญชวนทุกมหาวิทยาลัยมาร่วมมือกัน คิดว่าถ้าเราทำงาน กันอย่างเต็มที่เพื่อความรับผิดชอบของเรา และเพื่อ ประเทศชาติแล้ว ประเทศไทยจะยังคงน่าห่วง น่าสงสาร เหมือนทุกวันนี้หรือไม่ครับขอบคุณ ทุกท่านอีกครั้งหนึ่ง และขอบคุณทุกท่านที่ให้เกียรติกับทาง มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒของเรา

รองนายกรัฐมนตรี ภายใต้วิสัยทัศน์ วัฒนศิริธรรม ให้ความเชื่อมั่นการจัดทำฐานข้อมูลในระดับชุมชน เป็นเครื่องมือสำคัญของการแก้ไขปัญหาและพัฒนา

เมื่อวันศุกร์ที่ 30 มีนาคม 2550 ที่ผ่านมา นายไพฑูริย์ วัฒนศิริธรรม รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ พร้อมคณะ ได้เดินทางไปเยี่ยมชุมชนข้อมูลชุมชนท้องถิ่น บ้านป่อลูกวัง ต.คลองหินปูน อ.วังน้ำเย็น จ.สระแก้ว ซึ่งเป็นศูนย์ข้อมูลของชุมชน ที่สามารถนำข้อมูลไปใช้ประกอบการแก้ไขปัญหาและพัฒนาชุมชนได้อย่างเป็นรูปธรรม

นายไพฑูริย์ วัฒนศิริธรรม ได้ให้ความเห็นกับกลุ่มชาวบ้านและหน่วยงานในท้องถิ่นว่า การจัดทำฐานข้อมูลโดยชุมชนเป็นปัจจัยหนึ่งของความสำเร็จในการพัฒนา ที่ผ่านมาก็มีโอกาสไปเยี่ยมชมการจัดทำศูนย์ข้อมูลชุมชนในหลายพื้นที่ ทั้งที่บ้านสามขา จังหวัดลำปาง และที่จังหวัดน่าน ซึ่งจะมีเนื้อหาของการจัดทำข้อมูลแตกต่างกัน ขอชื่นชมศูนย์ข้อมูลชุมชนท้องถิ่นบ้านป่อลูกวังที่สามารถจัดทำฐานข้อมูลของตนเองได้ และสามารถนำข้อมูลมาใช้ในการพัฒนาได้อย่างเป็นรูปธรรม ซึ่งหน่วยงานต่างๆ ทั้งในระดับท้องถิ่นและส่วนกลางควรจะให้การสนับสนุน และรัฐบาลเองก็มีนโยบายสนับสนุนในการจัดทำข้อมูลของชุมชน ทั้งในแนวทางของการจัดทำแผนแม่บทชุมชน หรือศูนย์ข้อมูลชุมชนท้องถิ่นต่อไป

ในการนี้ ผู้ใหญ่ละออสงดาว สีอำน้ำเที่ยง ผู้นำชุมชนบ้านป่อลูกวัง ได้นำเสนอกระบวนการในการจัดทำศูนย์ข้อมูล และผลการใช้ข้อมูลไปดำเนินการเพื่อการแก้ไขปัญหาต่างๆ เช่น การแก้ไขปัญหาที่ดินทำกิน ปัญหาเรื่องสิ่งแวดล้อม การบูรณาการกองทุนในหมู่บ้าน การจัดสวัสดิการให้คนในชุมชน เป็นต้น ให้คณะได้รับฟัง และได้มีข้อเสนอทางนโยบาย 5 ข้อ

1. ให้นำหน่วยงานและภาคีที่เกี่ยวข้องสนับสนุนการขยายผลศูนย์ข้อมูลชุมชนท้องถิ่นให้มีทุกชุมชน ทุกตำบล และเชื่อมโยง ถึงระดับจังหวัด
2. ให้นำหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในท้องถิ่นและจังหวัดสนับสนุนการจัดทำและเชื่อมโยงระบบ GIS กับศูนย์ข้อมูลชุมชนท้องถิ่น ทั้งในระดับจังหวัดและส่วนกลาง
3. ให้นำหน่วยงานมีนโยบายในการใช้ข้อมูลของศูนย์ข้อมูลชุมชนท้องถิ่นเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนา
4. รัฐบาลควรสนับสนุนให้ศูนย์ข้อมูลชุมชนท้องถิ่นบรรจุเป็นหลักสูตรท้องถิ่น ทั้งในระบบและนอกระบบ ตามแนวพระราชดำริมหาวิทยาลัยราชภัฏ
5. รัฐบาลควรสนับสนุนงบประมาณให้กับการขับเคลื่อนงานศูนย์ข้อมูลชุมชนท้องถิ่น

พื้นที่ มศว ตระน อุตรดิตถ์ สร้างฟายเชล่อน้ำ เกิดไทรารเซน

นายศิริพันธุ์ คำพวง อธิบดีนายก อบต. น้ำย่าง พร้อมแกนนำชุมชน ช่วยกันทำฝายชะลอการไหลของน้ำในห้วยลึก พื้นที่โครงการมหาวิทยาลัยชุมชน มศว ตระน ซึ่งฝายดังกล่าวช่วยทำให้น้ำในห้วยลึกไม่ไหลลงคลองตรงชนและสามารถอยู่ในลำห้วยได้นานสร้างความชุ่มชื้นให้กับพื้นที่ได้เป็นอย่างดี

อธิบดีนายก อบต. น้ำย่างกล่าวว่าในวันมีอาหารชาวชุมชนบ้านหลวงป่าบาง จะนำเพื่อประโยชน์เพื่อถวายเป็นพระราชกุศลในวันสำคัญดังกล่าวเป็นประจำทุกปี ในปีนี้ก็เช่นกันตัวแทนชุมชนได้ช่วยกันทำฝายชะลอน้ำในห้วยลึก ด้วยการสร้างฝายแม้วที่ใช้วัสดุในพื้นที่โดยบ้านไม้ที่ล้มหมอนนอนโพธิ์ ใบไม้สัก กววด หิน ทอวย ที่มีอยู่มาสร้างฝายชะลอน้ำ เนื่องจากขณะนี้มีปริมาณฝนลดลง และเข้าสู่ฤดูหนาวแล้ว กว่าจะถึงฤดูฝนในปีหน้าคงอีกนาน ต้นไม้ในพื้นที่จะขาดแคลนน้ำ วิธีดังกล่าวจะช่วยให้มีน้ำเพียงพอกับต้นไม้จำนวนมากในพื้นที่ มศว ตระน อีกอย่างขณะมีพระอาการประชวรของในหลวง สิริโรจนโกศลจึงช่วยหาเป็นปกติแล้ว พวกเราในฐานะพลเมืองของพระองค์ได้ร่วมกับทำความดีด้วยการสร้างฝายชะลอน้ำเพื่อถวายแด่พระองค์ท่านในวันมีอาหาร ซึ่งเชื่อว่าจะกุศลและความดีที่ประชาชนทุกสารทิศ ช่วยกันทำจะช่วยให้พระองค์หายโดยเร็ว

ความดีเพื่อน้อง

กลุ่มนิสิตนักศึกษาเอกการพัฒนาศูนย์ชุมชนเมือง ภาควิชาสังคมวิทยา คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จัดกิจกรรม โครงการสร้างสรรคความดีเพื่อน้อง ณ โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ่อสวรรค์ อ.ห้วยสัก อ.หัวหิน จ.ประจวบคีรีขันธ์ เมื่อวันที่ 30 สิงหาคม - วันที่ 2 กันยายน 2550 โดยมีนิสิตผู้ที่มี 1 - 4 กว่า 120 คน ร่วมแรงร่วมใจจัดกิจกรรมครั้งนี้นับอย่างเต็มที่ เพื่อการพัฒนาคุณภาพครูผู้สอนแบบกิจกรรม ภาระหนักและเสริมสร้างความรู้ทางๆ ฐานของฯ ชาวบ่อสวรรค์ กว่า 300 คน ซึ่งต่างมีอายุรวมทั้งครอบครัวด้วยกันเป็นเวลา 3 วัน 4 คืน งานหนักของฯ ต่างรู้สึกดีใจ และตื่นเต้นกับการไปของพี่ๆ นิสิต มศว ครั้งนี้กับมาก เพราะนอกจากพวกเขาจะได้พัฒนาการ ทักษะการเรียนรู้แล้วยังรู้จักกับธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมของท้องถิ่นตนเอง นำไปสู่การปลูกฝังทัศนคติใฝ่ของฯ ใฝ่ความดีและหวงแหนบ้านชาติบ้านนาไพร่ที่สวนงามของพวกเขาคือไม่ไกลจากตาคน

จัดทำแผนพัฒนาคุณลักษณะนิสัย

ส.ดร.วิฑูริ์ ตั้งเจริญ อธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มศว เปิดแผนกหลังเป็นประธานงานสัมมนาปฏิบัติการ เรื่อง การจัดทำแผนพัฒนาคุณลักษณะนิสัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และพัฒนาระบบอาจารย์ที่ปรึกษาเมื่อเร็ว ๆ นี้ ว่าการที่เยาวชนในระดับอุดมศึกษาต้องใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยนั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่สถาบันการศึกษาแต่ละแห่งต้องดูแลและเอาใจใส่ มศว มีนโยบายว่าเราไม่ได้สอนเพียงแค่วิชาการความรู้เพียงอย่างเดียว หากแต่ครูอาจารย์ต้องคอยเอาใจใส่นิสิตด้วยบ่อยครั้งที่เราเห็นข่าวนิสิต นักศึกษาคิดสั้นใจทำร้ายตัวเอง อาจจะใช้วิธีฆ่าตัวตายหนีปัญหาต่างๆ ไม่ว่าจะปัญหาเรื่องเรียน การคบเพื่อน ปัญหาเรื่องค่าใช้จ่าย หรือปัญหาส่วนตัวอื่นๆ

ปัญหาเหล่านี้ อาจารย์ที่ปรึกษาที่มีส่วนช่วยนิสิตได้เป็นอย่างมาก อาจารย์ที่ปรึกษาของ มศว ทุกคน จำเป็นต้องใกล้ชิดและรู้จักเด็ก นอกจากนี้ ได้โอบอุ้มอาจารย์ที่ปรึกษาซึ่งต้องมีหน้าที่สอน เมื่อเข้ามาเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ภาระงานในการทำหน้าที่เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา จำเป็นเป็นการงานของอาจารย์คนนั้นด้วย

“การพัฒนาบัณฑิตคนนั้น จะเน้นอัตลักษณ์ 8 ประการเพื่อหล่อหลอม ให้นิสิตเป็นบัณฑิตที่สมบูรณ์แบบนั้นคือ นิสิต มศว ต้องคิดเป็นทำเป็น หนักเอาเบาสู้ ใฝ่หาเหตุผล เยี่ยมจิตสำนึก สาธารณะ มีทักษะสื่อสาร อ่อนน้อมต่อคน” อธิการบดี กล่าว

"ชีวิต ครอบครัว ชุมชนและความหวังของข้าพเจ้า"

คุณเชื่อเรื่องของ "โอกาส" และ "พรแสวง" หรือไม่

จะด้วยโอกาสหรืออะไรก็ตาม ในปีพ.ศ. 2545 ข้าพเจ้าและครูผู้ร่วมอุดมการณ์ ได้รับโอกาสในการสมัครและเข้าสอบสัมภาษณ์ เพื่อศึกษาต่อในระดับปริญญาโท หลักสูตรการศึกษาบริหารบัณฑิต สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในคราวประชุมปฏิบัติการการจัดการเรียนการสอนระบบทำน้าอุ่น ด้วยผลงานแสดงอาชีพศิษย์ ณ ศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาผลิตภัณฑ์ จ. น่าน จัดโดยมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ในโอกาสนั้น รศ.อรุณีย์ อินทร ได้เป็นหัวหน้าคณะในการสอบสัมภาษณ์ นับเป็นโอกาสที่ตรงกับสวรสร์ประเภทมาให้ สวรสร์ในที่นี้คือ นำพระทัยอันเปี่ยมล้นด้วยพระเมตตาของ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ที่ทรงห่วงใยครูในพื้นที่ห่างไกล ทูรกันดาร และยังมีแวบไปถึงนักเรียนบนดอยสูง ที่จะเป็นกำลังสำคัญของชาติต่อไปอีกด้วย "โอกาส" ในการเรียนต่อสำหรับครูในพื้นที่ห่างไกล ที่ยากนักที่หลายๆ คนจะได้รับ ประกอบกับความมุ่งมั่นในการแสวงหาความรู้ด้านวิทยาศาสตร์ เพื่อการพัฒนาตนเอง ซึ่งเป็น "พรแสวง" ของทุกๆ คน จึงทำให้ข้าพเจ้าและเพื่อนครูอีก 9 คน ได้เข้าเป็นนิสิตของมหาวิทยาลัยแห่งนี้นับตั้งแต่ปีการศึกษา 2546 สำหรับข้าพเจ้าแล้วมันเป็นความหวังหรือความฝันของข้าพเจ้าที่ได้รับมาแบบไม่คาดฝัน และอาจทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงแนวทางการดำเนินชีวิตของตนเองต่อไป

ในส่วนตัวของข้าพเจ้า การได้รับโอกาสในครั้งนี้ข้าพเจ้าและเพื่อนต้องมุ่งมั่น ที่จะเป็นนักแสวงหาความรู้ไม่ย่อท้อต่อความยากลำบาก เพื่อพัฒนาตนเองและนำผลมาพัฒนากับเรียนชุมชนที่ตนอาศัยอยู่ ซึ่งสิ่งเหล่านี้ข้าพเจ้าได้มุ่งมั่น ฝึกฝนตนเองตลอดระยะเวลาที่เข้ามาศึกษาหาความรู้ ณ สถาบันการศึกษาอันทรงเกียรติที่มีนามว่า มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

เมื่อข้าพเจ้าได้เข้ามาเรียนในหลักสูตรนี้แล้ว ข้าพเจ้าได้รับความรู้ - ประสบการณ์ชีวิต เพิ่มเติมอีกเป็นอันมาก รู้ว่าความรู้ที่ได้รับนั้นไม่ใช่เพียงแค่การจดจำ ท่องจำจากเนื้อหาในหนังสือ จากอาจารย์สอน จากคำบอกเล่าหรือจากคนอื่น ๆ และนำ วิธีการได้มาซึ่งความรู้ที่ไม่ได้จำกัดอยู่แค่นั้น สิ่งสำคัญคือ เมื่อต้องการรู้เรื่องอะไรต้องลงมือทำด้วยตนเอง นั่นคือ ข้าพเจ้าต้องแสวงหาความรู้ด้วยตัวเอง โดยอาศัยครู - อาจารย์ ครอบครัว ตลอดจนชุมชนท้องถิ่น หรือแม้แต่นักเรียนที่ข้าพเจ้าสอนอยู่ทุกวันในการเป็นแหล่งข้อมูล จากประสบการณ์การเรียน ข้าพเจ้าพบว่า ในขณะที่เรียนกับอาจารย์ ขณะทำวิจัยสารนิพนธ์ ขณะที่ได้รับฟังคำวิพากษ์จากอาจารย์ หรือในขณะที่กำลังสอนหนังสือนักเรียน ความรู้ใหม่ๆ หรือความรู้เก่าที่มีแต่เดิมนั้น ข้าพเจ้าจะเกิดเข้าใจชัดเจนเพิ่มขึ้นเสมออย่างน่าอัศจรรย์ นอกจากความรู้แล้วสิ่งที่ได้รับจากสถาบันแห่งนี้ คือ คุณลักษณะของนิสิตที่ดี ซึ่งจะเป็นแม่แบบในการนำไปใช้กับนักเรียนได้ ตลอดจนนำไปใช้ในวิถีประจำวัน ทั้งการทำงานและครอบครัว แม้ในบางครั้งข้าพเจ้าต้องเหน็ดเหนื่อยยากลำบากทั้งกายใจ เกิดความหดหอยท้อแท้ แต่เมื่อนึกถึงว่าโอกาสที่ได้รับมานั้นได้มาอย่างไร แล้วความมุ่งมั่นที่จะทำให้สำเร็จก็บังเกิดขึ้นทันที นี่คือนิสิตลักษณะที่เกิดขึ้นกับข้าพเจ้า และเป็นส่วนที่ทำให้ข้าพเจ้าได้ตัดสินใจทำสารนิพนธ์โดยการ **ศึกษาการไร้เกลือในการกำจัดวัชพืชในไร่ข้าว** เนื่องจาก ได้ทราบปัญหาเกี่ยวกับกรกำจัดวัชพืชในไร่ข้าวของชาวบ้านในท้องถิ่น ซึ่งผลจากการศึกษาวิจัยจะได้นำไปเผยแพร่สู่ชุมชนได้ต่อไป จะเห็นว่าการศึกษาในหลักสูตรนี้มีส่วนสำคัญ ให้นิสิตได้ใช้ความรู้ที่ได้รับมาสั่งสมมาตลอดระยะเวลา 3 ปี ในการเข้าไปแก้ปัญหาในชุมชน หรือการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรในชุมชน ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะทำให้เกิดองค์ความรู้ใหม่จากการศึกษานั้นเอง

คนหลายคนอาจไม่มีโอกาส แต่การรู้จักแสวงหาหรือเรียกว่า พรแสวง ก็อาจทำให้เขาประสบความสำเร็จสมดังความหวังที่ตั้งไว้ ตรงข้ามกับคนที่ได้รับโอกาสแต่ขาดพรแสวง เขาอาจจะไม่ประสบความสำเร็จในสิ่งที่คาดหวังก็ได้ แต่สำหรับข้าพเจ้าการได้รับโอกาสที่ไม่คาดหวังและพรแสวง ที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง ข้าพเจ้าจึงมีความหวังในการเรียนให้สำเร็จและได้รับพระราชทานปริญญาบัตร เหมือนกับนิสิตคนอื่น แต่อย่างไรก็ตามความหวังของข้าพเจ้าจะสำเร็จหรือไม่ั้น ในที่สุดแล้วข้าพเจ้าเชื่อมั่นว่า ในปริญญาบัตรแท้ที่จริงคือ การที่ข้าพเจ้าได้รับการพัฒนาตนเองในด้านต่างๆ ให้ความรู้ความสามารถ เพื่อให้สามารถนำไปใช้ในการประกอบวิชาชีพ "ครู" และได้ปฏิบัติตนเป็น "ครู" ที่ดี นอกจากนี้ยังทำให้ข้าพเจ้าเข้าใจถึงปรัชญาของมหาวิทยาลัยที่ว่า "การศึกษา คือความเจริญของงาม" ได้อย่างชัดเจน สิ่งเหล่านี้จะติดตัวข้าพเจ้าไปตลอด โดยคุณอาจารย์ทั้งหลาย ทั้งในคณะวิทยาศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ และคณะศึกษาศาสตร์

ณ สถาบันการศึกษาแห่งนี้คือผู้ประสิทธิ์ประสาทวิชาต่างๆ ให้ข้าพเจ้า ซึ่งข้าพเจ้าจะระลึกถึงมิถุนเวทิตา และกตัญญู รู้คุณ และช่วยท่านต่างๆ เหล่านี้ในการเผยแพร่เกียรติคุณ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ให้จงจรจายสืบไป...

นางสาวลำดวน คำแคว้น
นิสิตหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ศึกษา แผน ๕

ศูนย์สร้างสรรค์องค์ความรู้แฟชั่น Fashion Knowledge Creation Center

สถานการณ์ในปัจจุบัน อุตสาหกรรมแฟชั่นเป็นอุตสาหกรรมหลักที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ อีกทั้งยังเป็นอุตสาหกรรมที่มีเชื่อมโยงธุรกิจและผู้ประกอบการ ตั้งแต่ต้นน้ำจนถึงปลายน้ำ สามารถจ้างงานและสร้างรายได้จากการส่งออกให้กับประเทศได้ปีเป็นจำนวนเงินมากกว่า 2 แสนล้านบาท เพื่อให้เป็นไปตามนโยบาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมที่ได้เห็นความเชื่อมโยงในการพัฒนาองค์ความรู้ผู้ประกอบการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้านแฟชั่น ให้มีโอกาสเข้าถึงข้อมูลและได้ใช้ประโยชน์สูงสุดร่วมกันพัฒนาอุตสาหกรรมแฟชั่น อย่างเป็นรูปธรรม ประกอบกับกิจกรรม ศูนย์รวบรวมแนวโน้มแฟชั่น ภายใต้โครงการกรุงเทพฯ เมืองแฟชั่น ได้ดำเนินงานสิ้นสุดลง จึงอนุมัติงบประมาณสนับสนุนและมอบให้สถาบันพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอ เป็นผู้สานต่อและดำเนินโครงการศูนย์สร้างสรรค์องค์ความรู้แฟชั่น โดยใช้งบประมาณมี 2560 ผ่านสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ภายใต้กระทรวงอุตสาหกรรม

วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. เพื่อเป็นศูนย์กลางข้อมูลข่าวสารของธุรกิจแฟชั่น แนวโน้มแฟชั่น 2. เพื่อสร้างองค์ความรู้และกระจายข้อมูลความรู้เกี่ยวกับธุรกิจแฟชั่น การออกแบบ การวิจัย และ การพัฒนาแฟชั่น แนวโน้มทิศทางของแฟชั่น และข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับอุตสาหกรรมแฟชั่น ให้กับผู้ที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจสิ่งทอและแฟชั่น
3. เพื่อยกระดับความรู้ในการศึกษาแฟชั่น เพื่อเสริมสร้างศักยภาพในการพัฒนาบุคลากรด้านแฟชั่น และพัฒนาการออกแบบ FKCC มีการจัดพื้นที่ให้บริการ แบ่งออกเป็น 3 ส่วน
 - ชั้นที่ 1 เป็นศูนย์รวบรวมตัวอย่างผ้าและวัตถุดิบที่นำสนใจจากแหล่งต่าง ๆ
 - ชั้นที่ 2 เป็นห้องสมุดรวบรวมหนังสือเกี่ยวกับแฟชั่น เช่น แนวโน้มแฟชั่นโลก แนวโน้มสี ผ้า นิตยสารสิ่งทอและแฟชั่นหลากหลายทั้งในและต่างประเทศ ใช้ประกอบการวางแผนการผลิต การตลาดเพื่อช่วยการปรับตัวรับการแข่งขันอย่างมีทิศทาง นอกจากนี้ยังมีมุม internet, มุมลิตมิมีเดีย, และมุมกาแฟบริการ ในบรรยากาศที่ทันสมัย
 - ชั้นที่ 3 เป็นที่ส่วนแสดงนิทรรศการมีพื้นที่ 300 ตรม. เป็นบริการที่สามารถจัดกิจกรรม เช่น การแสดงผลงานการออกแบบ การจัดประชุมเชิงปฏิบัติการ หรือการอบรมและสัมมนา ได้อีกด้วย หากท่านใดสนใจจะเข้าศึกษา ค้นคว้าองค์ความรู้ต่างๆ สามารถติดต่อ ประชาสัมพันธ์ FKCC (02) 713-6492-99 ต่อ 400, 700

"ไทยพวนคลาสสิก"

ภูมิปัญญาท้องถิ่น ที่สามารถปรับใช้ได้อย่างเข้ายุคสมัย

อ.จตุร อธิวงษ์

ย้อนหลังไปหลายปีก่อน คุณวิสุทธิ จันทศิริวัฒนาและคุณพงศ์ผกา แซ่ม้าเจียง ประกอบอาชีพอิสระด้วยการออกแบบตัดเย็บเสื้อผ้าจำหน่าย โดยตั้งกลุ่มอยู่ที่จังหวัดพุนนงามิ ผ้าที่นำมาแปรรูปในขณะนั้นเป็นผ้าทอพื้นเมือง ที่ชื่อมาจากแหล่งทอต่างๆ ผลงานออกแบบเสื้อผ้าของทั้งคู่นั้นจัดว่าไม่ธรรมดา เพราะมีความโดดเด่นเป็นที่ยอมรับจากลูกค้าและผู้ที่พบเห็น ทำให้สำนักงานพาณิชย์ จังหวัดพุนนงามิ ส่งผลงานไปร่วมประกวดในงาน 1 ตำบล 1 ผลิตภัณฑ์ โดยกระทรวงพาณิชย์ เมื่อปี พ.ศ.2546 ปรากฏว่าทางกลุ่มที่ได้รับรางวัลที่ 1 ในประเภท ผ้าไทยสีกัดแฟชั่น โดยได้รับถึง 2 ถ้วยรางวัลจากประเทศ ผ้าไหมและประเภทผ้าผ้า

จากนั้นทั้งสองคนได้ตัดสินใจลงหลักปักฐานการสร้างสรรค์ผลงานเสื้อผ้าแปรรูปจากผ้าไทยที่บ้านเกิด ตำบลหินมัก บ้านหมี่ ลพบุรี เนื่องจากชาวบ้านมีความสามารถอยู่แล้วทั้งในการทอและมัดย้อม รวมถึง 10 หมู่บ้านในตำบลหินมักนั้นทอผ้ากันทั้งหมด ผ้าของชุมชนน่าจะเอามาต่อออกออกแบบเป็นเสื้อผ้าแนวแฟชั่น เพราะหากขายได้ตลาดตอบรับดี น่าจะประสานประโยชน์กับชุมชนได้ ถ้าเป็นผ้าแบบเดิม ๆ รายแบบเดิม ๆ มูลค่าเพิ่มอาจจะน้อย แต่หากทำแนวแฟชั่นอาจเพิ่มมูลค่าผ้าได้มากกว่า หลังจากการทำประชาพิจารณ์กันในหมู่บ้าน ได้ข้อสรุปว่าให้ตั้งกลุ่มตัดเย็บเสื้อผ้าบุรุษ-สตรีและผลิตภัณฑ์จากผ้า โดยใช้ชื่อกลุ่มว่า "กลุ่มไทยพวนคลาสสิก" เพราะในตำบลหินมัก ประกอบด้วยสมาชิก 2 กลุ่ม คือ กลุ่มไทยและกลุ่มพวน(ภาษาพวน)

ในช่วงเริ่มต้นของการรวมกลุ่มนั้นประสบปัญหาพอสมควร เนื่องจากทั้งสองท่านเห็นว่าการพัฒนาผ้าท้องถิ่นให้เกิดรูปแบบใหม่ ๆ ทำให้ทั้งคู่มุ่งถึงการย้อมผ้าด้วยสีธรรมชาติ ซึ่งน่าใช้สำหรับผู้นิยมและปลอดภัยสำหรับผู้ผลิต แต่เนื่องจากชาวบ้านไม่เคยชินและไม่เห็นคุณค่าของการย้อมผ้าด้วยสีธรรมชาติ ซึ่งต้องใช้เวลาในการเปลี่ยนทัศนคติและเทคนิคของชาวบ้านเป็นเวลายาวนาน 3 ปี จนเกิดเป็นเครือข่ายผ้าทอสีธรรมชาติตำบลหินมัก

เนื่องจากต้องเป็นผู้นำในการหาวัสดุธรรมชาติในท้องถิ่นมาทดลองย้อมสีผ้า ทั้งสองท่านจึงหาความรู้จากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ และขอไปสมัครร่วมอบรมตามองค์กรที่มีการให้ความรู้เรื่องการ ย้อมสีธรรมชาติด้วยสีผ้า หลังจากนั้นก็นำความรู้ ที่ได้มาปฏิบัติจริง ลงมือลงถูกเรียนรู้จากการทดลองทำ เรียกว่า เข้าสู่ กระบวนการ Research and Development

ด้วยตนเอง วัตถุดิบท้องถิ่น ที่นำมาใช้ย้อมผ้าก็มีตั้งแต่เมล็ดเกลือ เปลือกต้นสะเดา เปลือกต้นประดู่ เปลือกมะพร้าว เปลือกต้นสับเลียด ในทิวากว สีมักคูด ฯลฯ เมื่อหาวัตถุดิบ ได้มากก็ต้องมีการทดลองในขั้นตอนต่างๆ เช่น การใช้ปริมาณส่วนผสม เวลาที่ใช้ ในการผสม การต้ม การต้ม การหมักวัตถุดิบ ความร้อนที่ใช้เวลาในการย้อมผ้า การใช้แรงย้อม วิธีการมัดย้อม ฯลฯ ทุกขั้นตอนต้องใช้ความเอาใจใส่ เพราะมีผลต่อสีและลวดลายที่จะปรากฏบนเนื้อผ้า ในการทดลองแต่ละครั้ง หากขั้นตอนใด มีการเปลี่ยนแปลงก็จะส่งผลให้สีและลวดลายเปลี่ยนไป นอกจากนั้นวัตถุดิบที่ได้ ในแต่ละฤดูกาลมีความแปรผันไม่แน่นอน

ซึ่งทั้งสองมีวิสัยทัศน์ที่น่าสนใจคือ วัตถุดิบที่ใช้จะต้องมาจากการที่ชาวบ้านไม่ใช้แล้ว และส่วนใหญ่จะหาได้ตามฤดูกาล เช่น ประดู่พยอมไม้คนโค่นเพราะขวางคันนา จึงไปเก็บมา แต่ห้ามโค่นเพื่อเอามาใช้ ดังนั้นแล้วสีของผ้าที่ย้อมแต่ละช่วงเวลาออกมามีความแตกต่าง แต่เมื่อมีการแปรรูปตัดเย็บเป็นเสื้อผ้า ก็ดูแปลกคามีเสน่ห์น่าใช้ รวมถึงยังมีการนำงานฝีมือหัตถกรรมของชาวบ้านมาใช้ประยุกต์เข้ากับเสื้อผ้าที่ออกแบบ อาทิ การปักแห ดักยอ หรือให้ชาวบ้านถักเส้นด้ายในรูปแบบง่ายแล้วนำมาตกแต่งเสื้อผ้า เป็นการช่วยส่งเสริมงานหัตถกรรมและกระจายรายได้ในชุมชนอีกด้วย

ปัจจัยสำคัญที่ทำให้ผลิตภัณฑ์ของไทยพวนคลาสสิกได้รับการตอบรับทางการตลาดเป็นอย่างดี คือการพัฒนารูปแบบตลอดเวลา การนำผ้ามัดหมี่ ซึ่งเป็นภูมิปัญญาท้องถิ่นที่แสดงให้เห็นวิถีชีวิตไทยพวนมาออกแบบตัดเย็บเป็นชุดต่างๆ แล้วตกแต่งด้วยหัตถกรรมพื้นบ้าน หรือวัตถุดิบจากธรรมชาติ เช่น กะลา เม็ดเต๋อเรีย เปลือกหอย ทำให้มีความทันสมัย สวยงาม และมีเอกลักษณ์เฉพาะตัว กลายเป็นแฟชั่นผ้าไทยที่น่าถวิลอีกตัว

นี่คือภูมิปัญญาท้องถิ่นที่สามารถปรับใช้ได้อย่างเข้ายุคสมัย ทำให้วัฒนธรรมสามารถดำรงอยู่ร่วมกับภารกิจผู้ดีของประชาชน ซึ่งน่าจะเป็นแบบอย่างการคิดด้วยรากฐานภูมิปัญญาดั้งเดิมในโลกสมัยใหม่อีกวิธีหนึ่ง

ค่ายอาสาพัฒนา ณ โรงเรียนบ้านหนองขุม

ประเสริฐ สาทนัสเสน

ในอดีตที่ผ่านมานิสิตของคณะวิศวกรรมศาสตร์ได้มีกิจกรรมการออกค่ายอาสาพัฒนาในรูปแบบหลากหลายกันไปในแต่ละภาควิชา และได้กระทำมาอย่างต่อเนื่อง การออกค่ายอาสาแต่ละครั้ง วัตถุประสงค์ส่วนใหญ่จะเน้นความสามัคคี การอุทิศตนเพื่อนำเพื่อสาธารณประโยชน์ การบริการชุมชน และนำความรู้จากการศึกษามาประยุกต์ใช้ในการทำงานเป็นหลัก โดยงบประมาณโครงการออกค่ายอาสาพัฒนาจะเกิดจากการดำเนินงานกิจกรรมต่างๆเพื่อหารายได้ของนิสิตแล้วสะสมไว้ในแต่ละปี อีกทั้งเงินสนับสนุนกิจกรรมการพัฒนานิสิตของคณะฯ และเงินช่วยเหลือจากภาคเอกชน แต่เดิมพื้นที่เป้าหมายส่วนใหญ่จะอยู่ในพื้นที่ภาคเหนือ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เนื่องจากการพัฒนาซึ่งไม่ครอบคลุมทั่วถึงในหลายๆพื้นที่ ในเมื่อสถานที่ดำเนินการอยู่ห่างไกล ค่าใช้จ่ายสำหรับการเดินทางจะทำให้จำนวนเงินที่จะใช้สำหรับการดำเนินการโดยตรงลดน้อยลง นอกจากนี้ระยะเวลาจะต้องใช้ยาวนานเพิ่มขึ้น ซึ่งบางครั้งจะเกิดปัญหาสำหรับช่วงเวลาที่ว่างไป เนื่องจากนิสิตบางคนจะต้องฝึกงานหรือเรียนตอนภาคฤดูร้อน

จากสาเหตุดังกล่าวมาแล้ว จะเห็นว่าเป็นข้อจำกัดที่สำคัญของโครงการค่ายอาสา ซึ่งควรคำนึงถึง ดังนั้นจากบทเรียนที่ผ่านมาสามารถนำมาปรับแก้เพื่อให้โครงการดำเนินสำเร็จลุล่วงไปได้ตามวัตถุประสงค์ดังเช่น การกำหนดขอบเขต รูปแบบในการดำเนินการโดยลักษณะงานควรจะเป็นงานที่ไม่ซับซ้อนหรือต้องใช้ความชำนาญเป็นพิเศษ ขนาดของโครงการควรมีขนาดพอเหมาะไม่ใช้งบประมาณสูงเกินไป

ส่วนช่วงเวลาควรอยู่ในช่วงปิดการเรียนในภาคปลาย ซึ่งอยู่ระหว่างประมาณเดือนมีนาคม และระยะเวลาดำเนินการไม่เกิน 30 วัน นอกจากนี้ควรจัดทำรายละเอียดขนาดรูปแบบโครงการ เพื่อขอการสนับสนุนงบประมาณจากคณะ/มหาวิทยาลัย ตลอดจนภาคเอกชนเป็นการล่วงหน้า

ในปีการศึกษา 2548 นิสิตชั้นปี 4 รุ่น ได้มาปรึกษาโดยแจ้งว่ามีเงินสะสมที่ได้จากการขอรับบริจาคจากรุ่นพี่ การขายสินค้า เครื่องดื่มในงานวันขอรับพระราชทานปริญญาบัตร ตลอดจนการขอรับการสนับสนุนจากภาคเอกชน เพื่อจะได้ใช้เงินให้เกิดประโยชน์ต่อสังคมจึงปรารถนาจะออกค่ายอาสา ดังนั้นจึงเสนอว่า การกำหนดสถานที่ดำเนินการควรใช้นิสิตแต่ละคน ซึ่งมาจากหลากหลายพื้นที่/จังหวัดต่างกันไป สำรวจและหาข้อมูลและเตรียมการต่างๆ เป็นการล่วงหน้าดังนี้คือ

1. การมีส่วนร่วมของราษฎรในพื้นที่
2. ที่พักแรมสิ่งอำนวยความสะดวกเท่าที่มีอยู่
3. เส้นทางคมนาคม
4. แหล่งและราคาวัสดุก่อสร้าง
5. ลักษณะรูปแบบที่ต้องการให้ดำเนินการ

6. จัดทำรายละเอียดโครงการ ประมาณราคาโครงการ ประมาณราคาโครงการ

หลังจากนั้นคณะนิสิตได้มาเสนอว่าโรงเรียนบ้านม่วง ตั้งอยู่ที่ อ.พนมสารคาม จ.ฉะเชิงเทรา ต้องการให้ไปดำเนินการสร้างลานกีฬาและห้องส้วมใหม่สำหรับโรงเรียน ซึ่งของเดิมอยู่ในสภาพทรุดโทรมมากหลังจากทำการออกแบบและประมาณราคาตลอดจนคิดรวมค่าใช้จ่าย ในการเดินทาง ค่าอาหาร ค่าแวน ได้ว่าเกินงบประมาณที่มีอยู่ และเนื่องจากเสนอโครงการขอเงินสนับสนุนจากคณะฯ ค่าเข้าไปจึงไม่ได้รับการสนับสนุน นอกจากนี้ยังมีปัญหาเรื่องที่พักและการเดินทางในพื้นที่ ประกอบกับช่วงเวลานี้ไม่เหมาะสมจึงต้องล้มเลิกโครงการไป

ต่อมาถึงมีการศึกษา 2550 จึงได้ประชุมปรึกษากัน กลุ่มนิสิตถึงแนวทางที่จะดำเนินการ และมีความเห็นว่า ถ้าจะมีไม่ใช้งบประมาณถูกเจียดไปใช้เป็นค่าใช้จ่ายในการเดินทาง ค่าเครื่องมีอุปกรณ์ต่างๆ ที่ต้องซื้อเพิ่ม ค่าใช้จ่ายเพื่อจัดหาเครื่องนอนในการพักค้างแรมควรพิจารณาแหล่งที่ตั้งโครงการค่ายฯ ไม่ไกลจนเกินไปนัก ดังนั้นจึงให้เริ่มสำรวจข้อมูลในเขต จ.นครนายก ซึ่งมีพื้นที่ประมาณ 2,122 ตารางกิโลเมตร แบ่งออกเป็น 4 อำเภอ 41 ตำบล จำนวนประชากรประมาณ 280,000 คน ซึ่งส่วนใหญ่ทำการเกษตรกรรม รายได้เฉลี่ยต่อหัวประมาณ 45,000 บาท/คน/ปี ถือเป็นอันดับที่ 40 ของประเทศ จากข้อมูลรายละเอียดจะเห็นได้ว่าถึงแม้จะเป็นจังหวัดที่อยู่ไม่ห่างจากกรุงเทพฯ เท่าใด แต่การพัฒนาด้านต่างๆยังไม่ทั่วถึง ดังนั้นจึงลงความเห็นว่าควรจะดำเนินการในเขต จังหวัดนครนายก ก่อน หลังจากที่ได้ทำการสำรวจได้พบว่าโรงเรียนบ้านหนองขุม ตำบลศิระกระบือ อ.องครักษ์ สภาพอาคารเรียนเป็นเรือนแถวชั้นเดียว มีโรงอาหาร 1 หลัง สนามที่ลานหน้าเสาธงเป็นลานคอนกรีตที่เสื่อมสภาพแตกหัก พุดตัวไม่สม่ำเสมอ ซึ่งทำให้การใช้ประโยชน์เพื่อเล่นกีฬา หรือเคารพธงชาติ เป็นไปอย่างยากลำบาก ดังนั้นหลังจากได้ปรึกษากับทางผู้อำนวยการแล้ว จึงได้ตกลงที่จะสร้างลานคอนกรีตขึ้นใหม่ ในตำแหน่งเดิม ซึ่งมีขนาดความกว้างประมาณ 15 เมตร และความยาว 22 เมตร โดยความหนา 10 ซม.

เมื่อออกแบบและประมาณราคาค่าก่อสร้างแล้วพบว่าเงิน 80,000 บาท แต่เนื่องจากพื้นเดิมถึงแม้จะเคยเป็นคอนกรีตมาก่อนแต่มีสภาพแตกออกเป็นชิ้นๆ และคอนกรีตมีลักษณะร่วนซุยการใช้งาน ปั่นแตกออกเป็นผง ไม่มีตัวจึงต้องการรื้อถอนออกโดยการทุบ และขุดออกโดยเฉพาะที่มีขนาดใหญ่แล้วจึงทำการปรับพื้นใหม่อีกครั้ง ทำให้ต้องใช้ดินถมเพิ่มเติม แล้วจึงปรับระดับโดยใช้ทรายรองพื้นอีกชั้นหนึ่ง จึงทำให้งบประมาณไม่เพียงพอ ต้องพยายามหาเงินหรือวัสดุอุปกรณ์สนับสนุนเพิ่มเติม

3 ทศวรรษ คลินิกเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ภาควิชาการศึกษาพิเศษ คณะศึกษาศาสตร์

ผ.ศ.ดร.ดารณี ศักดิ์ศิริผล

โครงการคลินิกเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ภาควิชาการศึกษาพิเศษ คณะศึกษาศาสตร์ เริ่มจัดตั้งโดย ศาสตราจารย์ศิริยา นิยมธรรม ตั้งแต่ปี 2517 นับได้ว่าเป็นการให้บริการมากกว่า 3 ทศวรรษ ซึ่งโครงการคลินิกครั้งล่าสุดได้เปิดให้บริการเมื่อวันที่ 9 มิถุนายน - 30 กันยายน 2550 โดยมี วัตถุประสงค์เพื่อเป็นแหล่งสาธิตและฝึกปฏิบัติการสอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ให้กับนิสิตระดับปริญญาโท นอกจากนี้ยังให้บริการในด้านต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ได้แก่ การทดสอบและการประเมินการฟื้นฟูสมรรถภาพทางการฟัง การพูด และแก้ไขการพูด การสอน ซ้อมเสริม และให้คำปรึกษาแก่ผู้ปกครองและผู้สนใจทั่วไป ที่ต้องการข้อมูลเกี่ยวกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ โครงการคลินิกฯ มีผู้ช่วยศาสตราจารย์ประจิดต์ อภินิยุภัทร์ เป็นที่ปรึกษาโครงการ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ดารณี ศักดิ์ศิริผล ประธานโครงการ

จากการเปิดให้บริการปรากฏว่า มีผู้ปกครองจำนวนมากสนใจพาบุตรหลานเข้ามาใช้บริการ เด็กที่มาใช้บริการเป็นเด็กที่มีความต้องการพิเศษหลายประเภท อาทิ เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา เด็กสมาธิสั้น เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ รวมถึงเด็กที่มีปัญหาด้านการพูด (พูดช้า, พูดไม่ชัด) เป็นต้น ซึ่งก่อนที่จะจัดการเรียนการสอนจะมีการประเมินความสามารถของเด็กแต่ละคนในด้านต่างๆ เช่น ความรู้ทางวิชาการ ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน เป็นต้น เพื่อที่ผู้สอนจะได้ทราบว่าเด็กมีความสามารถอยู่ในระดับใด ต่อจากนั้นจะเป็นการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) และแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IP) สำหรับเด็กแต่ละคน แล้วดำเนินการสอนโดยใช้เทคนิคต่างๆ เมื่อสิ้นสุดการเรียนการสอน ก็จะดำเนินการประเมินผลแล้วแจ้งให้ผู้ปกครองทราบว่า เด็กได้รับการพัฒนาในด้านใดบ้าง มีพัฒนาการมากน้อยเพียงใด และจะต้องพัฒนาในด้านใดต่อไป นอกจากนี้ยังมีการให้ความรู้และคำแนะนำแก่ผู้ปกครองในการพัฒนาเด็กอย่างถูกวิธีอีกด้วย ดังกรณีตัวอย่างต่อไปนี้

กรณีตัวอย่างที่ 1

กิฟ (นามสมมุติ) เป็นเด็กหญิงอายุ 3 ปี มีปัญหาด้านความบกพร่องทางการได้ยิน ซึ่งมีการสูญเสียการได้ยินอยู่ในระดับหูตึงมาก จึงใส่เครื่องช่วยฟัง (Hearing Aid) ทั้งสองข้าง คุณพ่อและคุณแม่พาน้องกิฟมาใช้บริการด้านการฝึกฟังและฝึกพูด จากการประเมิน กิฟสามารถฟังเสียง ตนตรี ได้แก่ กลอง กรับ และเสียงสัตว์บางเสียงที่คุ้นเคยได้ ด้านการพูด สามารถพูดเป็นคำๆ ได้ แต่จะออกเสียงค่อนข้างเบา หลังจากเข้ารับบริการทุกวันเสาร์เป็นระยะเวลาประมาณ 10 ครั้ง ซึ่งครูผู้สอนได้ฝึกให้กิฟฟังเสียงดนตรี เสียงสัตว์ และเสียงพูดของคุณพ่อและแม่ ฝึกฟังแยกเสียง รวมทั้งสอนพูดเป็นประโยค ผลปรากฏว่า กิฟ สามารถพูดเป็นประโยคหรือวลีสั้นๆ (จำนวนคำประมาณ 3-4 คำ ติดต่อกัน) ได้ เช่น แม่กลับบ้าน กิฟมากับแม่ ลูกเปิดลิ้นห้อย กิฟใส่เสื้อ เป็นต้น ด้านการฟัง สามารถฟังและแยกแยะเสียงดนตรีและเสียงสัตว์ได้หลายเสียง โดยสรุป กิฟมีความสามารถด้านการฟังและการพูดดีขึ้นอย่างมาก ผู้ปกครองรายงานว่ามีกิฟช่างพูดขึ้นมาก สามารถสื่อสารกับบุคคลอื่นได้ค่อนข้างดี ถึงแม้ว่าจะต้องเดินทางไปกลับจากจังหวัดสิงห์บุรีก็ไม่ย่อท้อ เพราะกิฟได้รับประโยชน์ และมีพัฒนาการที่ดีขึ้น ทำให้คุณแม่และคุณพ่อ ดีใจมากที่เห็นลูกมีพัฒนาการที่ดีขึ้น

กรณีตัวอย่างที่ 2

นนท์(นามสมมุติ) เป็นเด็กชาย กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 คุณแม่พาน้องนนท์มาใช้บริการที่คลินิกเนื่องจาก นนนท์ไม่สามารถอ่านและเขียนหนังสือได้เหมาะสมกับระดับชั้น รวมทั้งพูดไม่ชัดเจนอีกด้วย แพทย์ระบุว่านนท์เป็นเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้หรือที่เรียกว่าแอลดี (LD : Learning Disabilities) จากการประเมินพบว่า

ขั้นตอนของการให้บริการ

สื่อจากหน้า 9 **ถ่ายทอดภาษาพัฒนา**

ขณะเดียวกันได้เริ่มดำเนินการทันทีเนื่องจากโรงเรียนหนองชุมตั้งอยู่ไม่ห่าง มศว (องครักษ์) ดังนั้นนิสิตในส่วนที่ว่างจากการเรียน ในช่วงบ่ายและตอนเย็นได้ออกไปทำการรื้อถอน ขุดปรับพื้นเดิมเกือบทุก ๆ วัน และกลับมาพักที่หอพักของตนเอง ผลงานค่อยๆก้าวหน้าไปเรื่อยๆ แต่เมื่อพบงานที่แรงคนทำได้อีก ก็ได้ไปขอความช่วยเหลือจากชาวบ้านซึ่งได้นำรถแทรกเตอร์มาช่วยเคลื่อนดินหลักก้อนคอนกรีตขนาดใหญ่ออก เมื่อทำการปรับพื้นแล้วได้ซื้อดินมาถมเพื่อเพิ่มความสูงขึ้นจากเดิมเนื่องจากที่นี้ต่ำ และกระทุ้งให้แน่น หลังจากนั้นจึงสั่งซื้อทรายมาเพิ่มเพื่อปรับระดับรองพื้นก่อนเทคอนกรีตจริง เมื่อแล้วเสร็จจึงทำการตั้งแบบโดยใช้ไม้เป็นกรอบ เพื่อให้มีขนาดตามที่ต้องการ ในการดำเนินการก่อสร้าง เครื่องมืออุปกรณ์ต่างๆ เช่น จอบ พลั่ว ค้อน เลื่อย ถังน้ำ ฯลฯ ได้อาศัยเครื่องมืออุปกรณ์ที่ขอยืมไปจากภาควิชาวิศวกรรมโยธาเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งรวมทั้งไม้แบบได้นำเศษไม้เก่าเท่าที่หาได้จากคณะฯ ไปใช้ จึงทำให้ลดค่าใช้จ่ายลงได้บางส่วน ทางด้านวัสดุก่อสร้าง อาทิ ปูนซีเมนต์ เหล็ก และอื่นๆ ได้พยายามติดต่อขอการสนับสนุนจากผู้ผลิตปูนซีเมนต์รายใหญ่ 2 ราย แต่ไม่ได้รับการสนับสนุน จึงต้องหันไปขอความช่วยเหลือจากผู้มีจิตศรัทธาที่พร้อมจะร่วมกิจกรรมครั้งนี้โดยได้รับความช่วยเหลือจาก คุณเฉลิมพล จิตรานนท์ เป็นจำนวนเงิน 10,000 บาท และหลังจากนั้นได้ขอการสนับสนุนจากคณะฯ ซึ่งได้รับการอนุมัติมาเพิ่มอีก 20,000 บาท นอกจากนี้เป็นผู้บริจาครายย่อยเงินทั้งหมดได้ส่งให้คณะนิสิตเป็นผู้บริหารจัดการเองทั้งสิ้น

เมื่อปรับพื้นให้แน่นและตั้งแบบเพื่อรองรับการเทคอนกรีตให้ได้ความหนา 10 ซม.แล้ว จึงนำเหล็กขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 6 มม. มาผูกติดกันเป็นตารางสี่เหลี่ยมขนาด 30 ซม. X 30 ซม. เพื่อเสริมกับแดด เนื่องจากพื้นผิวหน้าของลานกว้างมาก จึงทำให้เกิดรอยต่อเพื่อป้องกันการขยายหรือหดตัวของแผ่นคอนกรีตแล้วนำเหล็กขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางขนาด 25 มม. เสริมตามแนวรอยต่อทุกแนว หลังจากนั้นได้ร่วมกับทำความสะอาดในส่วนที่จะเทคอนกรีตพร้อมทั้งฉีดพรมน้ำให้พื้นอืดตัว งานที่สำเร็จลุล่วงมาได้ถึงขั้นตอนนี้ จำนวนนิสิตที่มาลงแรงทำงานแปรเปลี่ยนไป เนื่องจากเป็นกิจกรรมสายความสมัครใจ ไม่มีการบังคับ แต่ก็มีจำนวนประมาณ 12 คน ซึ่งเป็นตัวอึดและลุยทำงานอยู่โดยตลอดทุกวัน ซึ่งบางครั้งถ้าจะเลิกงานจะถึงเวลาประมาณ 3 ทุ่ม ถึงแม้จะเกิดอุปสรรคต่างๆ ซึ่งจะต้องปรับการทำงานและแก้ไขโดยตลอดจะกลายเป็นบทเรียนสำคัญในการที่ นิสิตจะไปประกอบสอบตอนจบไปทำงานจริงต่อไป

วันที่ 3 มีนาคม 2550 อากาศแจ่มใสแดดเริ่มแจ่มจ้า คณะนิสิตเริ่มทยอยออกจากหอพัก และเดินทางมุ่งไปยังโรงเรียนบ้านหนองชุม ซึ่งตั้งอยู่ท่ามกลางท้องทุ่งที่เป็นพื้นที่นาแม่กระจายอยู่ทั่วไป มีลำห้วยสายเล็กๆไหลผ่านหน้าโรงเรียน สะพานคอนกรีต ที่ทอดข้ามลำน้ำเพิ่งสร้างเสร็จไม่นานนักทำให้การเดินทางสะดวกสบายขึ้น

ก่อนเริ่มเทคอนกรีตได้มีการตรวจตำแหน่งการวางเหล็กเสริมให้ถูกต้องและเริ่มฉีดน้ำให้ส่วนที่รองพื้นอืดตัวในวันนี้ ทางผู้ปกครองนิสิตท่านหนึ่งคือ คุณมาลัย มูลกระโทก ได้นำอาหารมาบริจาคและนำคนมาเพื่อช่วยตบแต่งผิวหน้าเพื่อให้ราบเรียบ เนื่องจากคอนกรีตที่จะเทมีปริมาณถึง 32 ลูกบาศก์เมตร ซึ่งคอนกรีตวางแผ่นจะใช้เวลา 2 วัน แต่ชาวคณะนิสิตตั้งใจที่จะเทต่อเนื่องจนแล้วเสร็จ ดังนั้นในตอนกลางคืนจึงได้ติดตั้งสายไฟฟ้า เพิ่มแสงสว่างขึ้นการทำงานดำเนินไปใช้เวลาลุล่วงผ่านเที่ยงคืนไปก็ยังไม่แล้วเสร็จ กว่าจะแล้วเสร็จก็ใกล้รุ่งสางของวันใหม่แล้วประมาณ 7 นาฬิกา คณะนิสิตทุกคนถึงแม้จะเหน็ดเหนื่อยแต่ก็มีความสุขที่ได้ดูทิศตรงงาน แรงใจ ป่าเพ็ญประโยชน์ให้สังคม

ในวันที่ 1 มิถุนายน 2550 ได้เชิญคุณปรีดี คณะวิศวกรรมศาสตร์ มศว ไปเป็นประธานในการนี้ ทางชมรมจักรยาน และหอพักได้นำจักรยานเก่าที่ชำรุดซึ่งนิสิตที่จบการศึกษาไปแล้วไม่ได้นำกลับไปด้วย และได้นำมาซ่อมให้ใช้งานได้จำนวน 49 คัน และมอบแก่เด็กนักเรียนทั้งหมดอีกด้วย การต้อนรับจากคณาจารย์และบรรดานักเรียนเป็นไปอย่างอบอุ่น ตัวแทนนักเรียนตัวเล็กๆ ได้กล่าวคำขอบพระคุณแทนบรรดาเพื่อนๆ ซึ่งแสดงความยินดีและปลอบประโลมอย่างสุดๆ บรรดาชาวค่ายฯ และชมรมจักรยานต่างๆรู้สึกซาบซึ้ง และตื่นตัวไปตามๆ กัน

นนท์มีความสามารถด้านการอ่านและเขียนอยู่ในระดับชั้นอนุบาล 3 โดยผู้จักพยัญชนะและสระเพียงบางตัว รวมทั้งมีหน้าที่เป็นเพื่อนช่วยการเรียน ด้านการพูด นนท์พูดไม่ชัด โดยเฉพาะคำที่สะกดในมาตราแม่กดและแม่กน ผู้สอนจึงจัดทำแผนการจัดการศึกษา เฉพาะบุคคล (IEP) และแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IP) เพื่อซ่อมเสริมทักษะด้านดังกล่าว

จากการให้บริการในทุกๆวันเสาร์ เป็นระยะเวลา 14 ครั้ง ปรากฏว่า นนท์สามารถพูดคำที่มีตัวสะกดในมาตราแม่กนได้ชัดเจน ผู้จักพยัญชนะและสระครบทุกตัว เริ่มอ่านคำที่สะกดตรงมาตรา (แม่กย แม่กน) ได้บ้าง แต่สิ่งที่น่ายินดีคือ นนท์มีหน้าที่กระตือรือร้นในการเรียนและคอยเตือนแม่ให้พามาให้ตรงเวลา ผู้ปกครองบอกครูผู้สอนว่า น้องนนท์เคยถามแม่ว่าทำไมไม่พามาที่นี่ตั้งนานแล้ว จากการซักถามผู้ปกครองเกี่ยวกับความพึงพอใจ ปรากฏว่าผู้ปกครองมีความพึงพอใจอย่างมากกับการให้บริการของโครงการคลินิกและต้องการให้เปิดบริการอย่างต่อเนื่อง

จากประสบการณ์การดำเนินงานโครงการที่ผ่านมา รวมทั้งจากกรณีตัวอย่างข้างต้น เป็นแรงจูงใจให้คณะทำงานของภาควิชาการศึกษาพิเศษมุ่งมั่นที่จะพัฒนางานทั้งเทคนิคการสอนและการให้บริการทางวิชาการต่อไป ทั้งนี้ผู้ใดสนใจเข้ารับบริการสามารถติดต่อได้ที่ ภาควิชาการศึกษาพิเศษ คณะศึกษาศาสตร์ ตึก 14 ชั้น 5 โทรศัพท์ 02-6641000 ต่อ 5631

รับมอบ 10 ล้าน สร้างโฟอิวิชาลัย

โครงการจัดตั้งวิทยาลัยโฟอิวิชาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (วัดสนามเศรษฐ) เป็นโครงการความร่วมมือขององค์กรเบญจภาคี จากภาควิชาการ ภาคราชการ ภาคประชาสังคมและสื่อ ภาคประชาชน และภาคเอกชน โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อตอบสนองปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง การผลิตผลงานภาคแทน และการฟื้นฟูป่าต้นน้ำ จังหวัดสระแก้ว

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มศว ในฐานะภาควิชาการมีภารกิจเฉพาะ คือ โครงการจัดตั้งวิทยาลัยโฟอิวิชาลัยที่ดำเนินการจัดการเรียนการสอน การค้นคว้าวิจัย การผลิตบัณฑิตคืนถิ่น การสร้างแหล่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต บนฐานปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง โดยในเบื้องต้นภาคีภาคเอกชน หรือบริษัทนำตาลขอนแก่น จำกัด (มหาชน) ซึ่งเป็นอุตสาหกรรมสีเขียว ทำการผลิตเอทานอลแบบครบวงจร ได้บริจาคที่ดิน ทุนการศึกษาแก่บัณฑิตคืนถิ่น และบริจาคเงินก่อสร้างอาคาร จัดภูมิทัศน์ และแหล่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต

โดยเมื่อวันที่ 18 ตุลาคม 2550 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อำนวย เอ็นสมัย รักษาการคณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์ และรองอธิการบดีฝ่ายเครือข่ายการเรียนรู้ เป็นผู้รับมอบเงินทุนจากบริษัทนำตาลขอนแก่น จำกัด (มหาชน) ได้บริจาคเงินสมทบทุนโครงการก่อสร้างวิทยาลัย ช่วงแรก 10 ล้านบาท

ทาสกสิวิทย์ ราชวิษาที่ว่าด้วยการศึกษาเรียนรู้วิธกรรม และประวัติศาสตร์วัวและควายไทย

จากฉบับที่แล้ว ชี้แจงให้เห็นถึงความเป็นมาและความมุ่งหมายของโครงการเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อพลังงานทดแทนและป่าต้นน้ำจังหวัดสระแก้ว ว่าเป็นโครงการที่นำเอาแนวพระราชดำริปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมาเป็นหลักคิด และแนวปฏิบัติเพื่อใช้ในการฟื้นฟูป่าต้นน้ำ การผลิตพลังงานทดแทน การปลูกป่า 3 อย่างเพื่อประโยชน์ 4 อย่าง และโครงการจัดตั้งโฟอิวิชาลัย เพื่อสร้างบัณฑิตตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ณ จังหวัดสระแก้ว

ฉบับนี้ ได้ติดตามผลการดำเนินงานของโครงการจัดตั้งโฟอิวิชาลัยจาก ผศ.อำนวยการ เอ็นสมัย รองอธิการบดีฝ่ายเครือข่ายการเรียนรู้ และประธานยุทธศาสตร์การจัดการความรู้เพื่อสังคม มารายงานความก้าวหน้า โดยเมื่อวันที่ 9 กันยายนที่ผ่านมา คณะผู้ดำเนินการได้จัดการประชุมเพื่อร่างหลักสูตรการเรียนการสอนเป็นที่เรียบร้อยแล้ว จากนั้นจะนำไปสู่การจัดประชาพิจารณ์ของชุมชนในจังหวัดสระแก้ว และรวมถึงข้อคิดเห็นของ NGO เป็นขั้นตอนต่อไปว่า หลักสูตรมีความเหมาะสมกับบริบททางวัฒนธรรมและสังคมอย่างไร

และด้วยโครงการนี้จัดตั้งขึ้นตามแนวคิดรวมกันของเบญจภาคี ที่ต้องการคิดทำสิ่งใหม่ โดยใหม่ที่ว่านี้คือ

1. ในแง่ของการสร้างหลักสูตรการเรียนการสอนที่เกิดขึ้นจะเกิดจากการระดมความคิดของภาคราชการ วิชาการ ประชาสังคมและสื่อ เอกชนและภาคประชาชน มีไข่กระบวนการทั้งหมดเกิดขึ้นและจบลงในห้องเรียนของมหาวิทยาลัยอย่างที่เคยเป็นมา ทั้งนี้ได้มีการบูรณาการทุกภาคส่วนให้เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้จากภูมิปัญญาท้องถิ่น เป็นเครือข่ายการเรียนรู้ชุมชน

2. ในแง่การสร้างหลักสูตรของโครงการจัดตั้งโฟอิวิชาลัยที่ใช้ปรัชญาตะวันออก เมืองจากแต่เดิมการศึกษารของไทยใช้แนวคิดตามปรัชญาตะวันตก ซึ่งมีความต่างในบริบทแวดล้อม และเมื่อนำมาปรับใช้แล้วประเมิณจากข้อมูลเชิงประจักษ์ที่ว่า การศึกษาผลิตคนเก่งที่ภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติไปอยู่ทุกภาคส่วนของสังคม แต่เหตุโดยังประสบกับสภาวะการว่างโลกหรือ สิ่งแวดล้อมถูกทำลาย จิตใจคนหยาบกระด้างตั้งแต่สังคมเล็กๆ อาทิ ครอบครัว หมู่บ้าน ตำบล ไปจนถึงสังคมใหญ่ เช่นสังคมโลก ทำให้ภาคีสมาชิกมีแนวคิดที่จะปรับเอาปรัชญาแบบตะวันออกคือ เศรษฐกิจพอเพียง แนวพระราชดำรินพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว มาใช้เป็นฐานรองรับการสร้างหลักสูตรการเรียนรู้อยู่ โดยไม่แนวคิดหลักว่าหลักสูตรของโฟอิวิชาลัย ไม่ใช่เฉพาะเรื่องการเรียนรู้ที่จะกินอยู่ การใช้ชีวิตอย่างเดียว แต่หมายรวมถึง การสอนวิธีคิดอย่างเกื้อกูลโลกด้วย

ด้วยวิธีคิดข้างต้น จึงทำให้ร่างหลักสูตรดังกล่าวมีรายวิชาที่เรียนรู้ เกี่ยวกับภูมิปัญญาตะวันออกที่มีความน่าสนใจมากรายวิชาหนึ่ง ด้วยเป็นรายวิชาที่เกิดขึ้นจากการพระราชทานแนวพระราชดำริ จากสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี โดยวิษานี้ว่าด้วยการศึกษาเรียนรู้วิธกรรม และประวัติศาสตร์วัวและควายไทย ทั้งด้านความมั่นคง การเมือง สังคมและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งการเรียนรู้อะไร การดูแลรักษาปฏิบัติภารกิจฝักรัวและควายเพื่อการไถนา และฝึกฝนคนเพื่อใช้วัวและควายไถนา ซึ่งทรงพระราชทานชื่อรายวิชาว่า ทาสกสิวิทย์ (Buffalo Training) ทั้งนี้เนื่องจากทรงตระหนักถึงปัญหาที่ ปัจจุบันวัวและควายไถนาไม่เป็น ซึ่งหมายรวมถึงคนที่ใช้วัวควายไม่เป็นเช่นกัน

และนอกจากความดีบนฟ้าร่างหลักสูตรแล้ว สถานที่ที่ใช้ในการเรียนรู้ในหลักสูตรนี้ก็ดำเนินการเตรียมความพร้อมแล้วเช่นกัน โดยเมื่อวันที่ 12 กันยายน เริ่มดำเนินการปรับปรุงหน้าดินในพื้นที่ของบริษัท KSL ที่มอบให้กับโครงการจัดตั้งมหาวิทยาลัย รวมทั้งการปลูกป่า 3 อย่างเพื่อประโยชน์ 4 อย่าง คือ ป่ากิน พืชสมุนไพรและผักต่างๆ ป่าใช้ พืชใช้ในการผลิตเป็นผลิตภัณฑ์ในการดำรงชีวิต เช่น น้อยหน่านอกจากจะเป็นอาหารแล้ว เมื่อใช้การเผาถ่านแบบไถ่ความชื้น ก็จะสามารถใช้ในการดูดกลิ่นอันต่างๆได้ ป่าอยู่ พืชจำพวกไม้เนื้อแข็งที่ใช้ในการสร้างบ้านพักอาศัย ซึ่งล้วนแล้วแต่เป็นองค์ความรู้ที่โรงเรียนเปิดการเรียนการสอนในอนาคตอันใกล้ หรือแม้แต่แหล่งเรียนรู้บ้านดิน อ.วัดสนามเศรษฐนี้ในแบบจากศิษย์ร่วมดำเนินการก่อตั้งโฟอิวิชาลัย ก็พร้อมที่จะเป็นห้องเรียนชุมชนให้กับนักศึกษาได้ทันทีที่เปิดการเรียนการสอน ซึ่งต่อจากนี้ หากมีความดีบนฟ้าเพิ่มเติมก็จะรายงานให้ทราบในโอกาสต่อไป

ปิวชาติ มากพา

"หัวเราะบำบัด" ดร.จิตรา คุณวิเศษ

โครงการศูนย์ให้คำปรึกษาและพัฒนาศักยภาพมนุษย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประเภทของการบำบัดด้วยเสียงหัวเราะ

ประเภทของการบำบัดด้วยเสียงหัวเราะในปัจจุบัน แบ่งได้เป็น 5 กลุ่ม คือ (Wikipedia, 2007 : online)

1) อารมณ์ขันบำบัด (Humor Therapy)

โดยจะอาศัยอุปกรณ์และเครื่องมือเข้ามาช่วยกระตุ้นให้ผู้เข้ารับการรักษาเกิดอารมณ์ขันหรือเสียงหัวเราะขึ้น ได้แก่ หนังสือตลก ภาพแสดงตลก ภาพยนตร์ตลก หรือการเล่าขำขัน การบำบัดแบบนี้ จะทำโดยผู้เชี่ยวชาญ หรือผู้ชำนาญการ จุดอ่อนของการบำบัดในรูปแบบนี้ คือ หากทำเป็นกลุ่ม การจัดหาเครื่องมือที่จะนำมาใช้ในการฝึกเพื่อให้ทุกคนในกลุ่มตอบสนองต่ออารมณ์ขันได้เหมือนกัน จะทำได้ยาก เพราะความชอบของแต่ละคนในการเลือกฟัง หรือ การตีความจากสื่อที่กระตุ้นให้เกิดอารมณ์ขันนั้นต่างกัน และผู้นำกลุ่ม ซึ่งพึงระวังว่า การหัวเราะของคณนั้น ต้องเป็นการหัวเราะร่วมกันไม่กับกลุ่ม (Dough with) ไม่ใช้การหัวเราะเยาะ (Dough at) เพราะนำไปสู่การเข้าใจผิดได้

ในผู้รับการฝึกบางคนบางคน อาจมีอาการขัน แต่ไม่หัวเราะออกมา นั่นหมายถึง ทุกครั้งที่มีการขันไม่ได้หมายความว่าต้องเปล่งเสียงหัวเราะเสมอไป บุคคลสามารถขยับยั้งการหัวเราะได้โดยผ่านเส้นทาง pyramidal มาควบคุมที่ระดับ limbic และ brainstem (สุวรรณมา สิ้นใจวรงค์ และแมนสิงห์ รัตนสุคนธ์, 2545 : 26)

2) การบำบัดด้วยนักแสดงตลก (Clown Therapy)

ในโรงพยาบาลแห่งหนึ่ง มีการจ้างนักแสดงตลกมาแสดงตลกให้ดู ในรูปแบบของการแสดงดนตรี การแสดงมายากล การทำลิ้นห่านทำทางตลกออกมา เพื่อสร้างเสียงหัวเราะรอยยิ้ม อารมณ์ขันแก่คนไข้ ญาติ ผู้มาติดตลกในเด็กเล็ก การบำบัดด้วยนักแสดงตลกจะทำให้ความกลัวลดลง แบบความสนใจ และลดความตึงเครียด ลดอาการเจ็บปวด และกระตุ้นการสร้างภูมิคุ้มกันให้เพิ่มมากขึ้น การบำบัดด้วยวิธีนี้ สามารถทำได้ในหลายชุมชน

3) การหัวเราะบำบัด (Laughter Therapy)

โดยทั่วไป การเกิดเสียงหัวเราะเกิดจากการถูกกระตุ้นจากสิ่งแวดล้อมภายนอก เช่น มีคนทำตลกให้ดู การมีเรื่องขำขันในวัยเด็ก การฟังเรื่องขำ แต่มีคนบางประเภทหรือมีคนบางกลุ่ม แม้จะมีตัวกระตุ้นจากภายนอก ก็ไม่อาจทำให้

หัวเราะได้ ได้แก่ ผู้ที่มีความจริงจัง อยู่ในภาวะวิตกกังวล ซึมเศร้า ฯลฯ การหัวเราะบำบัดจึงเป็นการสอนและฝึกวิธีการหัวเราะ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้เห็นความสัมพันธ์ของการสร้างสัมพันธภาพและการให้กำลังใจ

4) การหัวเราะร่วมกับสมาธิ

ผู้เชี่ยวชาญในกลุ่มนี้ มักจะต้องมีพื้นฐานของการทำสมาธิด้วย การหัวเราะประเภทนี้จะให้บุคคลอยู่กับการทำสมาธิในช่วงเวลาหนึ่ง โดยมีขั้นตอนหลักอยู่ 3 ขั้นตอน คือ การยืดกล้ามเนื้อ การหัวเราะหรือการร้องไห้ และการเฝ้ามองสักครูเพื่อทำสมาธิ ในขั้นตอนแรก บุคคลจะยืด กล้ามเนื้ออกายในทุกส่วนของร่างกาย โดยยังไม่มีการหัวเราะ ขั้นตอนที่สองเริ่มด้วยการอึดและค่อยๆ หัวเราะออกจากท้อง หรือร้องไห้ก็ได้แล้วแต่ ขั้นตอนสุดท้ายจะให้ บุคคลหยุดการหัวเราะหรือร้องไห้ โดยทันทีทันใด และให้หลับตาหายใจเข้าออก โดยไม่ต้องเปล่งเสียง และมีสมาธิอยู่ที่ลมหายใจสักครู่ กระบวนการทั้งหมด 3 ขั้น จะใช้เวลา 15 นาที สำหรับผู้ที่ไม่เคยฝึกมาก่อนในครั้งแรกๆ อาจจะมีรู้สึกว่าเป็นธรรมชาติยาก แต่จะค่อย ๆ ดีขึ้น เมื่อฝึกต่อไป

5) หัวเราะแบบโยคะ (Laughter Yoga)

การฝึกหัวเราะในแบบนี้จะหาคำควบคุมไปกับการหายใจ การยืดกล้ามเนื้อ ซึ่งเป็นหลักพื้นฐานของการฝึกโยคะ ระยะที่ใช้ฝึกประมาณ 30-45 นาที โดยผู้นำฝึกจะต้องได้รับการฝึกเป็นอย่างดีมาก่อน การฝึกหัวเราะแบบนี้ถือได้ว่าเป็นการบำบัดเชิงป้องกัน สามารถทำได้เป็นกลุ่มหรือตั้งขึ้นเพื่อเป็นชมรมเพื่อฝึก ไม่จำเป็นต้องใช้อุปกรณ์ช่วยใด ๆ ในการฝึกการหัวเราะแบบโยคะนี้ คล้ายกับการฝึกอาสนะโยคะ ผู้รับการฝึกบางคน อาจรู้สึกผิดหรือหัวเราะไม่เป็นธรรมชาติบ้าง เพราะในการฝึกโยคะรูปแบบนี้จะมีรูปแบบโครงสร้างของท่าทางอยู่

อย่างไรก็ตาม นักวิจัยศึกษาพบว่า หากสมองมีการทำงานผิดปกติหรือเกิดปัญหาทางสมอง ก็อาจจะเกิดการหัวเราะแบบผิดปกติขึ้น (Abnormal Laughter) เช่น เนื่องจาโรคลมชัก ทำให้หัวเราะไม่หยุด (Gelastic Epilepsy), Pseudobulbar Palsy และการหัวเราะที่ไม่เหมาะสม (Inappropriate laughter) เป็นอาการที่เกิดขึ้นเนื่องมาจากโรคทางจิตใจ เช่น ความจำเสื่อม (Dementia)

เสียงหัวเราะ ถือเป็นเสียงที่เป็นสากลที่มวลมนุษย์โลกเปล่งออกมาภายใต้การทำงานของสมอง เพื่อแสดงออกทางอารมณ์ในทางบวก ในทางที่เป็นมิตร เพื่อการผ่อนคลาย เพื่อการสร้างสัมพันธ์ และมากยิ่งไปกว่านั้น เสียงหัวเราะ ยังสามารถนำไปใช้ในการบำบัด รักษา แก้ไข พื้นฟู ป้องกันโรคทางกาย โรคทางจิตใจ หรือเป็นพื้นฐานปูทางสู่การเข้ากลุ่มสังคมและการสร้างสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญด้วย (Wikipedia, 2007 : online; Mitra, 2007: online) จนมีคำกล่าวที่ว่า "เสียงหัวเราะ คือ ยาอายุวัฒนะ" (Laugh is the best medicine)

ปัจจุบันนี้ มีศาสตร์ที่ชื่อว่า "Gelatology" ศึกษาเกี่ยวกับอารมณ์และเสียงหัวเราะ ที่ส่งผลต่อสรีระกาย และจิตใจของมนุษย์ นักประสาทวิทยาสมัยใหม่ เชื่อว่าเสียงหัวเราะเกิดจากการกระตุ้นของสมองในส่วน Ventromedial prefrontal cortex ซึ่งเป็นส่วนที่ผลิตสารแห่งความสุขหรือที่รู้จักกันในนามว่า "สารเอ็นโดฟินส์" (Endorphins) โดยสารนี้จะหลั่งออกมาภายหลังจากคนเราได้ทำ กิจกรรมบางอย่าง อาทิ การกินอาหารที่ตีมีประโยชน์ การมีเพศสัมพันธ์ การออกกำลังกาย และการหัวเราะเมื่อฟังเรื่องตลกขบขัน ฯลฯ นอกจากนี้ ยังพบว่า limbic system ซึ่งเป็นสมองส่วนปฐมภูมิ ทำหน้าที่ควบคุมด้านอารมณ์และมีหน้าที่พื้นฐานที่สำคัญที่เกี่ยวข้องกับการอยู่รอด โดยส่วนที่เกี่ยวข้องกับการหัวเราะคือ ส่วนของอมิกลา (Amygdala) และ ฮิปโปแคมปัส (Hippocampus) (Wikipedia, 2007 : online; Rof,1990: 161-90) สอดคล้องกับงานวิจัยของแซมมีและสตัล (Shammi & Stuss, 1999) ที่พบว่าผู้ที่มีปัญหาทางสมองหรือโรคเส้นเลือดในสมอง (Stroke or Brain damage) จะมีความเสียหายทางสมองเชิงขวา ซึ่งเป็นสมองส่วนของอารมณ์ ทำให้ตอบสนองในด้านอารมณ์ขัน (Humour) ลดลง

บรรณานุกรม

อ่านต่อฉบับหน้า

วัลลภ ปิยะมโนธรรม และ จิตรา คุณวิเศษ. (2550). หัวเราะบำบัด. กรุงเทพฯ: ไกล่สมร
 ราชานนประจักษ์ปี 2548-2549 โครงการบริการวิชาการแก่ชุมชน. (2549) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
 สุวรรณมา สิ้นใจวรงค์. และ แมนสิงห์ รัตนสุคนธ์. (26 มีนาคม 2541). กภาวะ Pathologic laughter.
 วารสารมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. 16(2)81-87

Aroyo S. et al. (1993). Mirth, laughter and gelastic seizures Brain. 116, 757-780.

Berk. L. S.; et al. (1988). Mirth modulates adrenocorticotrophic activity: suppression of cortisol and epinephrine.
 Clinical Research. 36(1), 121A.

Logan, A. (Aug. 2005). Laughter is Good for You!- The Benefits of Laughter Therapy. Online. Retrieved from
<http://www.googlebills.com/articles/1940-laughter-is-good-for-you-the-benefits-of-laughter-therapy.html>

MacDonald, CM. (Mar. 2004). A chuckler a day keeps the doctor away: Therapeutic humor&Laughter.
 Journal of psychosocial nursing& mental health services. 42(3) : 18-25.

McGhee, Paul. (2004). Humor and Health. NY : Corexel.

Mitra, A. 2007. Laugh your way to good health. Jan 7,2007. retrieved from<http://www.balokids.com/2007/0345.htm>;

Rof ET. (1990) A theory of emotion and its application to understanding the neural basis of emotion. Cog Emot. 4: 161-90

Sears M. (1997) Descriptive epidemiology of asthma. Lancet 1997 : 350 (suppl 1) : 1-27.

Shammi P. & Stuss DT. (1999). Humour appreciation: a role of the right frontal lobe. Brain. 122 (4) : 657-666.

Wikipedia, the free encyclopedia. Feb 28, 2007. (online). retrieved from <http://en.wikipedia.org/wk/laughter>

Winter, G. Laughter therapy. Nursing Standard. Harrow- on- the-Hill. Dec 13, 2006 -Jan 2,2007. 21 (14-16) : 28-29

การเรียนรู้รวม (Inclusive Education)

ดร.กฤษณา อโศกสิน

นอกจากนี้ เด็กในวัยนี้ เป็นวัยที่เข้าสู่วัยรุ่น มักพบเพื่อนที่มีความคิดและความนิยมชมชอบสิ่งต่างๆ ที่คล้ายคลึงกัน จึงเป็นผลให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษมักถูกทอดทิ้งโดยเดียว ไม่มีเพื่อนเล่น หรือพูดคุยด้วยเท่าใดนัก ทำให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษไม่สามารถเรียนรู้ทั้งทักษะทางวิชาการ และทักษะทางสังคมอย่างที่เด็กภาคหวัง

สำหรับคำว่า "Inclusion" หรือ "Inclusive Education" ซึ่งเรียกเป็นภาษาไทยว่า "การเรียนรู้รวม" นั้น ดูเหมือนว่าจะเป็นการจัดการแล้ว คุณครูหลายคนอาจจะพบว่ายิ่งใหม่กว่าที่คิดไว้เสียอีก คำว่า "การเรียนรู้รวม" นี้ เป็นการจัดการเรียนการสอนโดยให้เด็กที่มีความบกพร่องหรือเด็กที่มีความต้องการพิเศษเข้าเรียนร่วมกับเด็กปกติโดยมีการช่วยเหลือสนับสนุนให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมต่างๆ ร่วมกับเพื่อนๆ ที่เป็นเด็กปกติ การช่วยเหลืออาจมีหลายระดับ เริ่มตั้งแต่การปรับสิ่งแวดล้อมง่ายๆ เช่น การจัดที่นั่งให้อยู่ใกล้ครู ที่นั่งที่ห่างไกลสิ่งรบกวนทำให้เด็กวอกแวกได้ง่าย เช่น ใกล้ประตู หน้าต่าง การยืดขยายเวลาในการทำงานที่มอบหมาย หรือการสอบ การปรับสื่ออุปกรณ์การสอนให้ชัดเจนมากขึ้น ตลอดจนไปจนถึงการช่วยเหลือที่ซับซ้อนมากขึ้น ได้แก่ การปรับหลักสูตร การปรับเนื้อหาที่สอน การจัดทำแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล การมีครูผู้ช่วยในการช่วยเหลือในชั้นเรียน เป็นต้น

ในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษแบบเรียนรู้รวมนี้ เปิดโอกาสให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษได้เรียนรู้กับเพื่อนในวัยเดียวกัน

แนวคิดหลัก (Major Concepts) ซึ่งนำมาใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้รวม ดังนี้

1. โอกาสที่เท่าเทียมกัน (Equal Opportunity) ในการจัดการศึกษาแบบเรียนรู้รวมนี้ ครูจะต้องมีความเชื่อว่า เด็กทุกคนต้องมีสิทธิในการได้รับการศึกษาอย่างเท่าเทียมกัน
2. ความหลากหลาย (Diversity) คงเป็นไปไม่ได้เลยที่จะเห็นว่าทุกคนเหมือนกัน การจัดการศึกษาที่ดี ควรคำนึงถึงความแตกต่างของแต่ละบุคคล เชื่อว่า ทุกคนมีความสามารถที่แตกต่างกัน เด็กทุกคนในชั้นเรียนก็มีความสามารถที่แตกต่างกัน เช่น เด็กคนนี้อาจเก่งดนตรี แต่เด็กคนนั้นอาจเก่งด้านภาษา เป็นต้น นอกจากนี้ ทุกคนควรยอมรับความแตกต่างของกันและกันด้วย
3. การยอมรับความแตกต่าง (Individual differences) ถ้าเราเชื่อว่า เด็กทุกคนในห้องเรียนมีความแตกต่างกัน ไม่มีใครที่เหมือนกันสักคนเดียว ถ้าเราเชื่อเช่นนี้ เราจะสามารถยอมรับความแตกต่างของเด็กแต่ละคนในชั้นได้
4. เคารพสิทธิซึ่งกันและกัน (Mutual Respect) เด็กควรได้รับการปลูกฝังให้เคารพสิทธิของตนเองและผู้อื่น ถ้าสามารถทำเช่นนี้ได้ เด็กทั้งที่เป็นเด็กปกติและเด็กที่มีความต้องการพิเศษจะมาโรงเรียนอย่างมีความสุข ไม่มีการล้อเลียนหรือการกลั่นแกล้งกันที่ทำให้เพียงเกิดความอับอาย อย่างไรก็ตาม ครูต้องเป็นตัวแบบที่ดี (Role Model) ของเด็กทุกคน
5. สิ่งแวดล้อมที่มีความจำกัดน้อยที่สุด (Least Restrictive Environment) ให้โอกาสเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ได้เข้าเรียนหรือมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนที่เป็นเด็กปกติ ในสิ่งแวดล้อมที่เป็นปกติมากที่สุด ซึ่งเด็กที่มีความต้องการพิเศษได้มีโอกาสเรียนรู้ทักษะทางวิชาการและสังคมไปด้วยกัน (ผดุง ธาระวีบุญ และวราณา เลิศศิษฐ์, 2550)

ในประเทศไทยนั้น ได้มีความพยายามในการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการของเด็กที่มีความต้องการพิเศษแต่ละประเภท การจัดการศึกษาเท่าที่ได้ทำมานั้น ส่วนใหญ่เป็นการจัดการศึกษาแบบเรียนรู้รวมในลักษณะเรียกว่า "Mainstreaming" หรือ "Integration" เท่านั้น แต่ยังไม่มีการจัดการศึกษาแบบเรียนรู้รวม (Inclusion) อย่างจริงจังและเป็นรูปธรรมเลย ในการจัดการเรียนรู้รวมทั้งสองแบบนี้ กล่าวว่ามันตอบสนองความต้องการพิเศษของเด็กกลุ่มนี้ได้เพียงระดับหนึ่งเท่านั้น อย่างไรก็ตาม การจัดการศึกษาทั้งสองแบบนี้มีความเป็นไปได้สูงสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษที่อยู่ในระดับปฐมวัย ส่วนในระดับประถมศึกษา การจัดการศึกษาทั้งสองแบบนี้ มีความเป็นไปได้สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องเพียงเล็กน้อยเท่านั้น แต่เมื่อความซับซ้อนของการศึกษามีมากขึ้นสำหรับการเรียนในระดับมัธยมศึกษาขึ้นไป คงเป็นไปได้ยากที่เด็กที่มีความบกพร่อง หรือเด็กที่มีความต้องการพิเศษเหล่านี้ จะสามารถเรียนรู้ได้ เช่นเดียวกับเด็กทั่วไป ดังนั้น เราจึงมักพบเสมอว่า เด็กที่มีความต้องการพิเศษที่กำลังเรียนอยู่ในระดับมัศึกษานั้นประสบกับปัญหาในการเรียนอย่างมาก เพราะไม่สามารถเรียนตามเพื่อนคนอื่น ๆ ได้ทันหากไม่ได้รับการช่วยเหลือ

โครงการจัดตั้งสถาบันวิจัยและพัฒนาผู้ที่มีความสามารถพิเศษและเด็กที่มีความต้องการพิเศษแห่งชาติ จึงได้พยายามพัฒนาและส่งเสริมการจัดการเรียนรวมในโรงเรียนต่างๆ อย่างเป็นรูปธรรมมากขึ้น ส่วนใหญ่เป็นการให้ความรู้แก่โรงเรียนทั่วไป โดยในระยะแรก จะเป็นการให้ความรู้แก่ครูและบุคลากรของโรงเรียนเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจธรรมชาติของเด็กที่มีความต้องการพิเศษประเภทต่างๆ ต่อมาเป็นเรื่องของจัดการเรียนการสอนกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษอย่างไรในชั้นเรียนที่มีการเรียนรวมกับเด็กทั่วไป ตลอดจนถึงการจัดการพฤติกรรมในชั้นเรียนและการวัดผลประเมินผล

อย่างไรก็ตามทางโครงการจัดตั้งสถาบันวิจัยฯ ยังมีความเห็นว่าการที่เราให้การอบรมในเรื่องต่างๆ นี้ อาจช่วยให้บุคลากรของโรงเรียนเข้าใจเรื่องการจัดการเรียนรวมได้เพียงระดับหนึ่งเท่านั้น แต่หากมีโรงเรียนที่มีการจัดการเรียนรวมที่เป็นแบบอย่างแล้ว จะทำให้ครูและบุคลากรต่างๆ ของโรงเรียนเข้าใจได้ง่ายขึ้น ดังนั้น ทางโครงการจัดตั้งสถาบันวิจัยฯ จึงได้มีการพัฒนาโรงเรียนที่มีการจัดการเรียนรวมทั้งระบบเพื่อเป็นตัวอย่างให้กับโรงเรียนทั่วไป จึงได้มีการพัฒนารูปแบบการจัดโรงเรียนเรียนรวมตัวอย่างขึ้น

โรงเรียนเรียนรวมตัวอย่าง

โรงเรียนเทศบาล 2 (วัดปราสาททอง) จังหวัดสุพรรณบุรี
 การพัฒนารูปแบบการจัดโรงเรียนเรียนรวมตัวอย่างนี้เกิดขึ้นได้ โดยมีศาสตราจารย์ ดร.ม.คง อารยะวิญญู และคณะบุคลากรของโครงการจัดตั้งสถาบันวิจัยฯ ร่วมมือกับผู้บริหารและคณะครูของโรงเรียนในการพัฒนารูปแบบการจัด

การเรียนรวมครั้งนี้ ซึ่งทางโครงการจัดตั้งสถาบันวิจัยฯ มีกระบวนการในการเลือกโรงเรียนในการจัดการเรียนรวม โดยพิจารณาคุณวิสัยผู้บริหารเป็นหลัก เนื่องจากกาที่โรงเรียนแต่ละแห่งจะสามารถให้การศึกษาคิดที่มีความต้องการพิเศษได้หรือไม่ ผู้บริหารถือว่าเป็นบุคคลสำคัญที่สุด หากผู้บริหารเป็นผู้บริหารยุคใหม่ มีแนวคิดและนโยบายในการให้โอกาสทางการศึกษาสำหรับเด็กทุกคนแล้ว จะสามารถทำให้การจัดการเรียนรวมประสบผลสำเร็จได้

สำหรับกระบวนการในการจัดการเรียนรวมนั้น ทางโครงการจัดตั้งสถาบันวิจัยฯ ได้มีการดำเนินการดังนี้

1. การพบปะ พูดคุยกับผู้บริหารและทีมผู้บริหารของโรงเรียน เกี่ยวกับขั้นตอนในการจัดการ การสร้างความเข้าใจ และการทำงานร่วมกันระหว่างบุคลากรของโรงเรียนและบุคลากรของโครงการจัดตั้งสถาบันวิจัยฯ
2. ทำการประเมินคัดแยก เนื่องจากเด็กที่เรียนอยู่ในโรงเรียนอยู่แล้วนั้น จะมีเด็กที่มีความต้องการพิเศษรวมอยู่ด้วย ถ้าโรงเรียนสามารถคัดแยกและระบุประเภทของเด็กที่มีความต้องการพิเศษได้ ก็สามารถทำให้ให้การช่วยเหลือและจัดการเรียนการสอนได้อย่างเหมาะสม ทางโครงการจัดตั้งสถาบันวิจัยฯ จึงได้ทำการประเมินอย่างเป็นระบบ กระบวนการในการประเมินมีดังนี้

- 2.1 ครูส่งรายชื่อเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนหรือปัญหาอื่นๆ มา
- 2.2 ทำการประเมินคัดแยก ด้วยเครื่องมือชนิดต่างๆ
- 2.3 ทำการประเมินพัฒนาการและศักยภาพของเด็กที่มีความต้องการพิเศษแต่ละประเภท

3. การจัดทำแผนหรือจัดโปรแกรมการศึกษาเฉพาะบุคคล (Individualize Education Plan/Program : IEP) ซึ่งเป็นการวางแผนหรือจัดโปรแกรมการศึกษาเฉพาะบุคคล โดยมีการทำร่วมกับคณะครู ผู้บริหารและผู้ปกครอง ในการวางแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลนี้ ระบุถึงเป้าหมายของเด็กคนนั้น วิธีการจัดการเรียนการสอนสำหรับเด็ก เพื่อตอบสนองความต้องการพิเศษของเด็กแต่ละคน และวิธีการวัดผลประเมินผลที่เหมาะสม ในการทำ IEP นี้ นอกจากจะช่วยในด้านกรสอนสำหรับเด็กแล้ว ยังช่วยให้ครูสามารถติดตามผลจากเป้าหมายที่วางไว้ใน IEP

4. การให้ความรู้บุคลากรของโรงเรียน: โดยมีการอบรมทั่วไป และการอบรมเชิงปฏิบัติการในด้านต่างๆ ให้กับครูบุคลากรของโรงเรียน ได้แก่

- 4.1 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษธรรมชาติของเด็กที่มีความต้องการพิเศษแต่ละประเภท
- 4.2 วิธีการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญ ครูควรมีกลวิธี และเทคนิคที่เหมาะสม เพื่อช่วยให้ครูสามารถจัดการเรียนการสอนสำหรับเด็กปกติและเด็กที่มีความต้องการพิเศษได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- 4.3 การปรับและการช่วยเหลือที่จำเป็น เนื่องจากเด็กแต่ละคนมีความต้องการพิเศษและระดับความต้องการการช่วยเหลือไม่เหมือนกันและไม่เท่ากัน เด็กบางคนอาจไม่ต้องการความช่วยเหลือเลยในบางวิชา แต่เด็กบางคนอาจต้องการความช่วยเหลือบ้าง ในขณะที่เด็กบางคนอาจต้องการความช่วยเหลือมากในวิชาใดวิชาหนึ่ง

4.4 การปรับพฤติกรรมในชั้นเรียน วิธีการจัดการชั้นเรียนและการควบคุมชั้นเรียนเป็นปัจจัยสำคัญในการส่งผล ให้การเรียนรวมประสบผลสำเร็จ และเกิดการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ

4.5 การวัดประเมินผลสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ซึ่งเป็นการให้ความรู้เป็นระยะๆ อย่างต่อเนื่อง ในการให้ความรู้เหล่านี้ ทำให้ครูและบุคลากรของโรงเรียนมีความมั่นใจในการจัดการศึกษาให้กับเด็กที่มีความต้องการพิเศษมากขึ้น

5. การปรับเปลี่ยนเจตคติ: ซึ่งเป็นการจัดกิจกรรมต่างๆ ให้กับ ครู ผู้ปกครอง และเด็กในโรงเรียน โดยการจัดประชุมให้ความรู้ความเข้าใจแก่ครูและผู้ปกครองอย่างต่อเนื่อง การจัดกิจกรรมต่างๆ ที่เด็กที่มีความต้องการพิเศษได้มีส่วนร่วม และกิจกรรมที่ให้โอกาสเด็กทั่วไปในการร่วมกันช่วยเหลือเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

6. การสนับสนุนการทำงานร่วมกับบุคลากรหลายฝ่าย: เนื่องจากการจัดการเรียนรวมจะสำเร็จได้ต้องมาจากความร่วมมือร่วมใจจากบุคลากรหลายฝ่าย เช่น ผู้บริหาร ครู บุคลากรต่างๆ ของโรงเรียน ผู้ปกครอง บุคลากร ทางการแพทย์ ทางการศึกษา องค์กรส่วนท้องถิ่น และชุมชน

7. การประเมินติดตามผลอย่างเป็นระบบ: ซึ่งการประเมินผลทำให้เกิดการปรับเปลี่ยนวิธีการต่างๆ ให้เหมาะสม เพื่อให้การจัดการเรียนรวมมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

จากโรงเรียนเทศบาล 2 (วัดปราสาททอง) ซึ่งนับเป็นโรงเรียนแห่งแรกในประเทศไทยที่จัดการเรียนรวมที่ค่อนข้างเป็นรูปธรรมชัดเจน โครงการจัดตั้งสถาบันวิจัยฯ นี้ ได้ดำเนินการมาแล้วเป็นเวลาประมาณ 1 ปีเศษ ปัจจุบันนี้โรงเรียนสามารถดำเนินกิจกรรมทางการศึกษาสำหรับเด็กปกติและเด็กที่มีความต้องการพิเศษได้ด้วยตนเอง ซึ่งมีโครงการจัดตั้งสถาบันฯ ที่เปรียบเสมือนแหล่งทรัพยากรที่คอยให้คำแนะนำเมื่อโรงเรียนต้องการเท่านั้น หลังจากที่ได้ดำเนินการจัดการเรียนการสอนแบบนี้แล้ว พบว่า เด็กที่มีความต้องการพิเศษมีความรู้สึกที่ดีต่ออารมณ์โรงเรียน มีพฤติกรรมในการตั้งใจเรียนมากขึ้น ครูซึ่งเคยมีความเครียดและวิตกกังวลเกี่ยวกับปัญหาการจัดการเรียนการสอนของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ รู้สึกคลายความกังวลใจในการสอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษ และรู้สึกดีที่สอนเด็กเหล่านี้ได้ ผู้ปกครองมีความรู้สึกดีกับโรงเรียนในโรงเรียนแรกเช่นเดียวกับเด็กคนอื่นในวัยเดียวกันที่อยู่ในละแวกเดียวกัน ชุมชนเข้าใจและร่วมมือในการสนับสนุนกิจกรรมต่างๆ ของโรงเรียน

อย่างไรก็ตามยังมีเด็กที่มีความต้องการพิเศษจำนวนมากในโรงเรียนต่างๆ ที่ไม่โรงเรียนอย่างมีความสุข เพราะเขาประสบความล้มเหลวในการเรียน สาเหตุอาจเนื่องมาจากการจัดการเรียนการสอนไม่ได้ตอบสนองความต้องการพิเศษของเด็ก ยิ่งไปกว่านั้น ความรู้สึกที่ดีต่อตนเอง ความมั่นใจในตนเอง ความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเองซึ่งเป็นกุญแจสำคัญในการจะประสบความสำเร็จในอนาคตกลับลดลงไปเรื่อยๆ อย่างน่าเสียดาย ดังนั้น ครู ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้กำหนดนโยบายทางการศึกษาควรได้ตระหนักถึงความจำเป็นในการตอบสนองความต้องการพิเศษทางการศึกษาให้กับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ และวางนโยบายอย่างเร่งด่วนแต่มีประสิทธิภาพและเป็นรูปธรรม ในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กกลุ่มนี้ได้อย่างเหมาะสม และโครงการจัดตั้งสถาบันวิจัยฯ และพัฒนาผู้มีความสามารถพิเศษและเด็กที่มีความต้องการพิเศษแห่งชาติขอเป็นส่วนหนึ่งในการสนับสนุนส่งเสริมการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษอย่างต่อเนื่องในทุกวิถีทาง

เสนอ-สนองไป อย่างไรจึงเกิดสัญญา

"ตกลงตามนั้นนะ..." "ครับๆ ได้ครับ เคี้ยวจืดให้ครับ"

คำพูดลอยๆ แบบนี้ใครจะรู้อีกบ้างว่าอาจส่งผลให้ผู้พูดทั้งสองฝ่ายมีภาระหน้าที่ต่อกันตามกฎหมาย เพราะการแสดงออกด้วยวาจาที่ชัดเจนในลักษณะนี้อาจเป็น "คำเสนอ" และ "คำสนอง" ที่ต้องตรงกันจนเกิดเป็น "สัญญา" ได้ คำว่า สัญญา สามารถเข้าใจได้ตามความหมายทั่วไปว่า คือการตกลงเอาตนเข้าผูกมัดที่จะกระทำ หรือ งดเว้นการกระทำใดๆ โดยผลลัพท์ของบุคคลที่ได้ตกลงตามสัญญานั้น คือ มีภาระผูกพันตามคำสัญญา หรือ อีกนัยหนึ่ง สัญญา ทำให้บุคคลทั้งสองฝ่ายที่เข้าผูกพันกันกลายเป็นเจ้าหนี้ และลูกหนี้ ที่มีสิทธิและหน้าที่ต่อกัน อันก่อให้เกิดสิทธิระหว่างคู่สัญญาที่สามารถฟ้องร้องบังคับให้ทำตามสัญญาได้ถ้า "สัญญานั้นเป็นสัญญา" ที่ถูกต้องตามกฎหมาย

การเกิดของสัญญาตามกฎหมายนั้นประกอบไปด้วยองค์ประกอบหลักสองประการ คือ "คำเสนอ" และ "คำสนอง" ของคู่สัญญา คำว่าคู่สัญญาในที่นี้อาจเกิดจากการเข้าตกลงสองฝ่าย เช่น ระหว่างนายเอ และ นายบี หรือ หลายฝ่าย เช่น นายเอ นายบี และนายซีฝ่ายหนึ่ง กับ นายดีอีกฝ่ายหนึ่ง ซึ่งสัญญาใดๆก็ตามเกิดจากการแสดงเจตนาของบุคคลฝ่ายหนึ่งที่เราเรียกว่าผู้เสนอหรือผู้ทำคำเสนอ ต่อบุคคลอีกฝ่ายหนึ่งเรียกว่า ผู้สนองหรือผู้รับคำเสนอ โดยคำเสนอของผู้ทำคำเสนอนั้นต้องมี ความชัดเจนไม่คลุมเครือและแน่นอนพอที่จะถือเป็นข้อผูกพัน อันทำให้เกิดสัญญาได้หากฝ่ายรับคำสนองยอมรับคำเสนอนั้น

ยกตัวอย่างเช่น นาย ก. ประกาศขายรถยนต์ โดยทำคำประกาศขายว่า "รถยนต์ยี่ห้อ สยามเยี่ยม สมราคาตั้งแต่ 500,000 บาทถึง 2,000,000 บาท" คำประกาศในลักษณะนี้มีความไม่ชัดเจน เพราะนาย ก. ไม่ได้บอกว่า รถคันไหนรุ่นอะไรที่ตนประสงค์จะขาย และ

ขาดความแน่นอนว่า ราคาที่ตั้งนั้นเท่าไรกันแน่ ดังนั้น คำประกาศในลักษณะนี้จึงเป็นได้เพียงคำเชื้อเชิญให้เข้ามาซื้อรถยนต์เท่านั้น จะถือเป็นคำเสนอขายที่ผูกพันนาย ก. ไม่ได้ ในทางกลับกัน นาย ข. ลงโฆษณาว่า "ประกาศขายที่ดินย่านรัชดา ครอบคลุม 15 ไร่ ราคา 5 ล้านบาท สนใจติดต่อ นาย ย ที่เบอร์ xxx" แบบนี้ย่อมถือว่าเป็นคำเสนอขายที่แสดงออกผ่านข้อความที่ชัดเจนแน่นอน และไม่คลุมเครือ

อย่างไรก็ดี สมมติข้างเดียวยังไม่ดี คำเสนอนั้นต้องการคำสนองรับเสมอ โดยคำสนอง คือการตกลงรับตามคำเสนอ ซึ่งผู้รับคำเสนอนั้นต้องแสดงเจตนารับ หรือตกลงตามความในคำเสนอของผู้ทำคำเสนอ เช่น ตามตัวอย่างข้างต้น นาย ค. สนใจที่ดินรัชดาจึงเข้าขอซื้อตามราคาที่ดิน นาย ข. กำหนด ดังนั้นแล้ว คำตอบตกลงซื้อของนาย ค. ที่ถูกต้องตรงกับคำเสนอขายของนาย ข. เป็นเหตุให้เกิดสัญญาซื้อขายที่ดิน อันก่อให้เกิดสิทธิและหน้าที่ระหว่างกัน ขึ้นทันที สิทธิในที่นี้ คือ สิทธิของนาย ข. ที่จะเรียกให้นาง ค. ชำระค่าที่ดิน และสิทธิของนาง ค. ที่จะเรียกให้นาย ข. โอนที่ดินแปลงดังกล่าวให้ตน ส่วนหน้าที่นั้นคือ หน้าที่ของนาย ข. ที่จะโอนที่ดินแปลงดังกล่าวให้นาง ค. และหน้าที่ของนาง ค. ที่จะชำระค่าที่ดินตามที่ตกลงกันตามสัญญา สัญญาใดๆก็ตามหากตกลงกันได้ง่าย ๆ ก็คงไม่ต้องมีการบัญญัติกฎหมายอะไรกันให้ยุ่งยาก เพราะตามปกติ ถ้าว่าคู่สัญญาจะตกลงได้แต่ละทีอาจกินเวลาไปหลายเดือนก็มี เช่น ตามกรณีข้างต้น หากนาง ค. เห็นว่าไม่สู้ดีนักจะไปสู้ไม่ว่าง จึงต้องขอลดราคามาที่สี่ล้าน คำพูดในลักษณะนี้ของนาง ค. จะถือว่าเป็นคำสนองไม่ได้ และสัญญาซื้อขายที่ดินระหว่างทั้งสองก็ยังไม่เกิด เพราะคำสนองของ นาง ค.

ไม่ตรงกับกับคำเสนอของนาย ข. ซึ่งมีผลเป็นการบอกปิดคำเสนอนั้น ในทางกลับกัน การต่อรองในลักษณะนี้กลับกลายเป็นคำเสนอใหม่ที่นาง ค. เสนอต่อนาย ข. หากนาย ข. ตอบกลับมาว่า "สี่ล้านก็สี่ล้าน โอเคไม่มีปัญหา" คำตอบของนาย ข. คือคำสนองที่ต้องตรงกับกับคำเสนอครั้งใหม่ของนาง ค. อันก่อให้เกิดสัญญาซื้อขายที่ดินระหว่างกัน ในราคาสี่ล้านตามคำเสนอครั้งใหม่ของนาง ค.

คำเสนอ ที่เป็นคำเสนอที่ถูกต้องตามกฎหมายนั้น ผู้ที่ทำคำเสนอต้องประสงค์ให้เกิดสัญญาทันทีที่มีคำสนองกลับมา หากคำเสนอนั้นเป็นเพียง คำเชื้อเชิญ ให้เข้าทำสัญญา จะถือว่าเป็นคำเสนอไม่ได้ ยกตัวอย่างเช่น "ขายบ้านในซอยรัชดา 69 ราคาแล้วแต่จะเสนอตกลงได้" คำประกาศแบบนี้ ไม่เป็นคำเสนอ เป็นเพียงแต่คำเชื้อเชิญให้เข้าทำสัญญาเท่านั้น โดยที่สัญญาจะยังไม่เกิดตราบโดยที่ยังไม่ระบุราคาขายที่แน่นอนจากฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง กรณีเช่นว่านี้ ต่างกันกับการที่เราไปซื้อสินค้าในห้างสรรพสินค้า เพราะผู้ขายจะปิดราคาสินค้าไว้ชัดเจนว่าราคาเท่าไร ซึ่งกรณีแบบนี้ถือได้ว่าเป็นการทำคำเสนอขายของผู้ขาย และเมื่อเราหยิบสินค้านั้นมาเพื่อไปจ่ายเงินที่เคาน์เตอร์ชำระราคาก็เท่ากับเราสนองคำเสนอขายนั้นไปโดยปริยาย

ดังนั้น จึงอาจสรุปได้ว่า คำเสนอ และ คำสนอง เป็นหัวใจของการเกิดสัญญา ซึ่งสิ่งที่สำคัญที่สุดสำหรับผู้ประสงค์เข้าผูกพันตนตามสัญญา คือต้องมีภาวะพร้อมที่จะและรอบคอบ โดยต้องพิจารณาอย่างถี่ถ้วนถึงเงื่อนไขต่างๆ ที่กำหนดโดยผู้ทำคำเสนอก่อนทุกครั้ง เพราะหาก เชื้อยลกับใครไปโดยไม่ได้ตั้งใจนั้น อาจทำให้คุณกลายเป็นลูกหนี้โดยไม่เต็มใจก็เป็นได้...

 สุมาพร ศรีสุนทร

::: ความเคลื่อนไหวใน มศว

วิศวะ มกว เตรียมจัดวิศวกรรมชีวการแพทย์

คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ร่วมกับมหาวิทยาลัยรังสิต เป็นเจ้าภาพจัดงานการประชุมวิชาการ วิศวกรรมชีวการแพทย์ไทย ครั้งที่ 1 วิศวกรรมชีวการแพทย์เพื่อการพึ่งพาตนเองตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ระหว่างวันที่ 18 -19 ธันวาคม 2550 ณ อาคารชาติไทยเฉลิมพระเกียรติ มหาวิทยาลัยรังสิต อ.พหลโยธิน อ.เมือง จ.ปทุมธานี

อ.อาทิตย์ หาญสืบสาย คณบดีคณะวิศวกรรมศาสตร์ มศว เปิดเผยมว่า การประชุมวิชาการวิศวกรรมชีวการแพทย์ไทย ครั้งที่ 1 วิศวกรรมชีวการแพทย์เพื่อการพึ่งพาตนเอง ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ที่จะจัดขึ้นในกลางเดือนหน้านี้ นับเป็นมิติใหม่ของวงการวิศวกรรมเพราะวิศวกรรมชีวการแพทย์เป็นศาสตร์แขนงใหม่เชิงสหวิทยาการที่เกิดจากการผสมผสานระหว่างวิศวกรรมศาสตร์ การแพทย์ สาธารณสุข และวิทยาศาสตร์ด้านต่างๆ เช่น คอมพิวเตอร์ ชีววิทยา ฟิสิกส์ และเคมี นำมาประยุกต์ใช้เพื่อพัฒนาเทคโนโลยีการรักษากายการฟื้นฟูและส่งเสริมสุขภาพ ประกอบด้วยหลายหลากหลายสาขา เช่น กลุ่มเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับการใช้วัสดุหรือเซลล์ในร่างกาย กลุ่มเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับอุปกรณ์และอิเล็กทรอนิกส์ กลุ่มเทคโนโลยีสารสนเทศและการจัดการด้านการแพทย์ เป็นต้น

อันที่จริงมีวิศวกรที่ทำงานภายในโรงพยาบาลอยู่แล้ว เพียงแต่ว่าเป็นวิศวกรที่แฝงอยู่ในความเป็นช่างที่คิดจะประดิษฐ์เครื่องมือทางการแพทย์ เราเรียกว่าเป็นอาชีพ วิศวกรรวมโรงพยาบาลที่สามารถช่วยคิดประดิษฐ์เครื่องมือเครื่องมือทางการแพทย์ได้ เช่น เครื่องบีบหัวใจ

ภายในงานมีการบรรยายเรื่องสิทธิบัตร เรื่อง SME og Company เพราะหลายท่านเป็นนักวิจัยแต่ไม่สามารถต่อยอดได้ในทางพาณิชย์ ผลงานการวิจัยคิดค้นทั้งหลายไม่มีเรื่องของการจดสิทธิบัตร นอกจากนี้ยังมีการสัมมนา Research Question คือลักษณะของวิศวกรพบแพทย์ โดยจะมีเจ้าหน้าที่ของ สวทช มาคอยให้คำปรึกษากับคนที่ทำวิจัย คนที่ให้ทุนทำวิจัย เรียกว่ามีนักนครโดยเขาใจของแพทย์ มาให้วิศวกรเหล่านั้นช่วยกันคิดและทำต้นของแพทย์ให้เป็นจริง งานนี้ยังมีการจัดแสดงนิทรรศการที่ น่าสนใจทางด้าน วิศวกรรมชีวการแพทย์ไทย เช่น การประกวดเครื่องมือแพทย์ ที่ออกแบบโดยวิศวกรซึ่งจะช่วยให้โรงพยาบาลในต่างจังหวัด ได้ใช้เครื่องมือทางการแพทย์เหล่านั้นได้จริงและในราคาถูก นอกจากนี้ ยังจะมีการนำเสนอบทความการแพทย์จาก มหาวิทยาลัยต่างๆ ที่เข้าร่วมถึง 20 มหาวิทยาลัย มีการนำเสนอมผลงานวิจัยที่น่าสนใจและมีประโยชน์จริงๆ เช่น พลาสมาเคลือบแผลจากแป้งข้าวเจ้า โดยที่งานนี้มีกลุ่ม

เป้าหมายคือกลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือนักศึกษาที่ต้องการศึกษาในระดับอุดมศึกษาที่เราอยากได้เลือกเรียนในสาขาวิชานี้เพื่อให้พวกเขาได้ไปประจำที่โรงพยาบาลทั่วประเทศ ทำงานร่วมกับศาสตร์ที่หลากหลายไม่ว่าจะเป็นทันตแพทย์ สหเวช วิทยาศาสตร์

อ.อาทิตย์ หาญสืบสาย คณบดีคณะวิศวกรรมศาสตร์ มศว กล่าวเสริมว่าในปีการศึกษา 2551 คณะวิศวกรรมศาสตร์ มศว จะเปิดรับนิสิตในสาขาวิศวกรรมศาสตร์ ชีวการแพทย์ไทยเป็นรุ่นแรก โดยรับจำนวน 40 คน ซึ่งคาดว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาที่ได้มาเยี่ยมชมงานนี้ก็จะเกิดแรงบันดาลใจในการเข้าเรียนสาขาวิชาที่ถนัดมากขึ้นเพราะในอนาคตจะเป็นสาขาอาชีพที่มีความสำคัญมากอาชีพหนึ่ง ซึ่งขณะนี้มีมีการเปิดการเรียนการสอนแล้วที่มหาวิทยาลัยมหิดลโดย มศว จะเป็นสถาบันการศึกษาแห่งที่ 2 ของประเทศไทยที่เปิดรับนิสิต ในสาขานี้

ผู้สนใจสามารถพาบุตรหลานเข้าเยี่ยมชมงานได้ใน การประชุมวิชาการวิศวกรรมชีวการแพทย์ไทย โดยมีค่าลงทะเบียนสำหรับนิสิต 500 บาท ซึ่งงานนี้เป็นการประชุมวิชาการประจำปีที่ทางชมรมวิจัยวิศวกรรมชีวการแพทย์ไทย จัดขึ้นมาให้ขึ้นเพื่อสร้างเครือข่ายการวิจัยแบบบูรณาการความรู้ เปิดโอกาสให้นักศึกษาและนักวิจัยได้พบปะเสนอผลงานและรวบรวมผลงานวิจัยทางด้านวิศวกรรมชีวการแพทย์ของประเทศ

น่านักศน: กับมหาวิทยาลัยสีเขียว

อธิรรมต้นมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

เปิดเผดถึงการรณรงค์และพัฒนาจิตสำนึกมหาวิทยาลัยสีเขียว หรือ Green University มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ว่า 'โครงการนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อรณรงค์และพัฒนา 'จิตสำนึก โลกสีเขียว' สำหรับทุกคนในมหาวิทยาลัยและผู้ที่เกี่ยวข้อง กับมหาวิทยาลัยเพื่อเป็นต้นแบบการศึกษาในระดับอุดมศึกษา ในการพัฒนาโลกสีเขียว เพื่อให้สำนึกโลกสีเขียวผสานกับ พันธกิจของมหาวิทยาลัยทั้งด้านค้นคว้าวิจัย การเรียนรู้ การบริการวิชาการ การทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรมและ กิจกรรมทุกด้านของมหาวิทยาลัย เพื่อพัฒนาสำนึก โลกสีเขียวให้มีอยู่ในจิตสำนึกและคิดค้นนวัตกรรมในอนาคต และเพื่อแสดงพลังร่วมในการพัฒนามหาวิทยาลัยสีเขียวและ โลกสีเขียว โดยคำว่า 'โลกสีเขียว' หรือ Green Worldและมหาวิทยาลัยสีเขียว และคำว่า 'สีเขียว' เป็นสีที่แสดง สัญลักษณ์ของธรรมชาติ ระบบนิเวศและความสงบร่มรื่น สะอาด สุขสันติ ถูกทำนองคลองธรรม มหาวิทยาลัยสีเขียว ที่กล่าวถึงนี้จึงมีความหมายครอบคลุมถึง 2 ด้าน คือ

ด้านรูปธรรม ครอบคลุมธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ความเป็น ระเบียบเรียบร้อย ความสะอาด สีเขียวของต้นไม้ใบหญ้า สภาพ ภูมิทัศน์ ภูมิสถาปัตยกรรมที่ประณีตสวยงาม ด้านนามธรรม เป็นเรื่องของจิตสำนึกที่ส่งผลต่อการดำรงชีวิต สุขภาวะ สภาพแวดล้อม คุณธรรม ครอบคลุม มหาวิทยาลัยสีเขียว ที่ปลอดแอลกอฮอล์ ยาเสพติด บุหรี่ เครื่องดื่มชูกำลัง ผงชูรส เครื่องดื่มน้ำอัดลม ผักปลอดสารพิษ และสารพิษ ต่างๆ รวมทั้งการรักษาสุขภาวะของบุคลากรในองค์กร'

จากการเผยแพร่โครงการมหาวิทยาลัยสีเขียว มีเสียงตอบรับจากประชาชน มศว ทั้งที่เห็นด้วยทั้งเสนอ ข้อคิดเห็นร่วมด้วย เสียงประชาชนเห็นว่า จะเป็นการดีหาก เป็นช่องทางในการสื่อสารเจตนาที่ต้องการเสริมสร้างสิ่งที่ดี ให้เกิดกับมหาวิทยาลัยของเรา โดยหวังว่าเสียงของตัวแทน ของชุมชนจะเป็นอีกแนวทางหนึ่งที่จะใช้เป็นข้อมูลในการ พัฒนาให้ มศว ก้าวหน้าต่อไป ซึ่งความเห็นต่างๆ ของ บุคลากร มศว มีดังนี้

สัมภาษณ์บุคลากร

นุชฎพฤกษ์ แก้วพิบูลย์

เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป ฝ่ายจัดการทรัพย์สิน สำนักงานอธิรรมต้น

'ผมตั้งใจที่จะเห็นมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒของเราเป็น มหาวิทยาลัยสีเขียวตามโครงการรณรงค์และพัฒนาจิตสำนึก เพราะตั้งแต่ผมเป็นนิสิตของ มศว จนมาวันที่ผมทำงานที่นี่ ผมเห็นว่ามหาวิทยาลัยมีการเปลี่ยนแปลงอย่างเห็นได้ชัด โดยเฉพาะการรับปฐกภูมิทัศน์ให้ดูสวยงามและเป็นระเบียบ เพื่อรองรับกับความเป็นไปในอนาคต แม้ว่าตอนนี้เราจะมีกา รก่อสร้างอาคารที่จอดรถใต้ดิน แต่เราก็ไม่ได้ติดดินไม้ใหญ่หรือ ต้นไม้ไหน เราย้ายไปที่ มศว องค์กรฯ ส่วนเรื่องด้านจิตสำนึก ที่ผมว่าเป็นเรื่องนามธรรมมัน ผมคิดว่าอาจต้องใช้เวลาและ ต้องใช้การประชาสัมพันธ์ ปลูกจิตสำนึกให้ประชาชน มศว ลูกขึ้นมาให้ความสำคัญเรื่องนี้ ไม่ว่าจะเป็นการปลอดบุหรี่ เครื่องดื่มน้ำอัดลม แต่ถ้าเป็นเรื่องอาหารการกินที่เป็นอาหาร เพื่อสุขภาพนั้นก็ให้ความสนใจเพราะเป็นเรื่องใกล้ตัว รวมทั้ง ตัวผมด้วย ทั้งนี้ คงต้องมีการดำเนินงานที่จริงจังและต่อเนื่อง ซึ่งผมก็อยากเชิญชวนให้พี่ๆ น้องๆ ชาว มศว ทุกคนได้ออกคือ หลักรกร ของวิถีชีวิตชุมชนที่เขามีชีวิตอยู่ใกล้ชิดกับธรรมชาติ สีเขียวๆ มีความเป็นอยู่ที่เรียบง่ายมาปรับใช้กับชีวิตประจำวัน ของตนเองบ้างก็คงดี'

สัมภาษณ์อาจารย์

อ.เพ็ญนิ โขติกเสถียร

ข้าราชการพลตเกษียณ อดีตอาจารย์ประจำภาควิชา ทยไทย และภทตพวณ000 คณะมนุษยศาสตร์ มศว

'ถ้าพูดถึงความเป็นมหาวิทยาลัยสีเขียว ครูก็เข้าใจว่าเป็นสิ่งที่ดี ที่ผู้บริหารทั้งในอดีตและปัจจุบันก็คงอยากให้เกิดขึ้นเพราะคนเรา ต้องผูกพันและใกล้ชิดกับธรรมชาติ ไม่มีสีเขียว ก็ไม่มีชีวิต อนาคตว่าเดี๋ยวนี มศว ถ้าได้รับปรับปรุงพัฒนาต่างๆ มากมาย อย่างสนามฟุตบอลที่เรากำลังจะทำเป็นที่จอดรถใต้ดิน เรา ก็โยกย้ายต้นไม้ไปปลูกที่ มศว องค์กรฯ ด้านกายภาพเราคงไม่มี อะไรน่าเป็นห่วง ตรงกันข้ามกับด้านนามธรรมหรือจิตใจที่เรา จะทำอย่างไรให้นิสิตหรือคนทั่วไป ได้เห็นว่าการที่ชีวิตเรา จะอยู่ดีมีสุขได้มัน เราต้องทำอะไร ต้องกินอาหารพืชผัก ที่ปลอดสารพิษต้องไม่บริโภคสิ่งที่มีมันจะทำลายร่างกายเรา ครูก็เป็นห่วงนะเห็นว่าน้ำอัดลมมันเด็กๆ ก็คิด ผู้ใหญ่บางคน ก็คิด คงเลิกกันได้ยากหรือมีแต่อะไรก็ตามที่เป็นเรื่องของ จิตสำนึกมันเป็นเรื่องของความรู้สึกของแต่ละคน คิดว่า มันต้องเริ่มกันที่ครอบครัวมาก่อน ต้องปลูกฝังให้ลูกรู้ว่าอะไรที่ ดีอะไรที่ควร ที่ไม่ควร ก่อนที่จะมาภาคหวังกับสถาบันการศึกษา หรือโรงเรียนถึงแม้ว่าลูกๆ จะใช้ชีวิตที่สถานศึกษามากกว่า ที่บ้านก็ตาม คิดว่ามันพูดยากและท้าทายอยู่เหมือนกันนะ'

สัมภาษณ์นิสิต

อ.อาตยา ทรัพย์สินวิวัฒน์

นิสิตชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาเอกการแสดงและกำกับการแสดง คณะศิลปกรรมศาสตร์ มศว

'ดิฉันอยากเห็นมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเป็นทั้งสถาบัน การศึกษาที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้กับการปลูกจิตสำนึก ที่ดีในด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และ ประหยัดพลังงานให้กับนิสิตมากกว่าที่เป็นอยู่เพื่อว่าเมื่อเวลา ที่นิสิตจบไปทำงานอยู่ในสังคมองค์กรภายนอกจะได้มีจิตสำนึก เรื่องเหล่านี้ เป็นคนที่มีคุณภาพของสังคม การที่มหาวิทยาลัย จะมีสภาพความเป็นอยู่ที่เรียกว่าสีเขียวหรือเต็มไปด้วยต้นไม้ ให้ความร่มรื่นน่าอยู่นั้น เป็นสิ่งที่เป็นนโยบายของผู้บริหาร แต่เรื่องจิตสำนึกที่จะทำให้รู้สึกว่าการที่ชีวิตต้องสะอาด สุขสงบ ปราศจากสิ่งมีเมาแอลกอฮอล์นั้นเป็นสิ่งที่จะต้องทำร่วมกันได้ ทั้งนี้อยากให้มหาวิทยาลัยดูแลจัดการเรื่องความสะอาดของ โรงอาหารถ้าให้สะอาดและมีพื้นที่นั่งกินอาหารในบรรยากาศ แบบธรรมชาติกว่านี้ เพื่อให้เกิดการชื่นชมรับเอาความรักใน ธรรมชาติกับความรู้จากการศึกษา และอยากให้เกิดการใช้ พื้นที่ภายในมหาวิทยาลัยทุกพื้นที่เป็นพื้นที่สีเขียวและเป็น แหล่งการเรียนรู้ ไม่ใช่ใช้เฉพาะในห้องเรียนสี่เหลี่ยมเท่านั้น'

แหล่งการเรียนรู้ บวก เพื่อชุมชน

สถาบันวัฒนธรรมและศิลปะ

แม้สถาบันวัฒนธรรมและศิลปะ จะมีพัฒนาการในช่วงสั้น แต่ด้วยวัตถุประสงค์หลักด้านหนึ่งคือ การพัฒนาให้เป็นแหล่งเรียนรู้แห่งหนึ่ง มหาวิทยาลัยฯ ได้ปรับปรุงอาคาร 3 หรือ อาคารประสานมิตร ที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ให้เป็นอาคารอนุรักษ์ เป็นสถาปัตยกรรมที่กระจัดเคียนคนรุ่นหลังให้ตระหนักถึงประวัติศาสตร์ พัฒนาการ สติปัญญา วัฒนธรรมองค์กร ซึ่งคุณูปการบุคคล ครูอาจารย์ บุคลากร ศิษย์เก่าทุกคนได้ปลูกตอคิดไว้อย่างสง่างาม

ในอาคารประสานมิตรจะประกอบด้วยแหล่งการเรียนรู้สามด้านหลักคือหอจดหมายเหตุ พิพิธภัณฑ์การศึกษา และหอเกียรติยศ หอจดหมายเหตุที่บอกความเป็นมาและรากเหง้าของมหาวิทยาลัยฯ พิพิธภัณฑ์การศึกษาที่บอกความเป็นผู้นำ ทางการศึกษาและพัฒนาการทางการศึกษาในสังคมไทย และหอเกียรติยศที่รวบรวมบันทึกประวัติ และบุคคลที่มีคุณูปการแก่มหาวิทยาลัยฯ เป็นต้น

ศูนย์ศิลปวิทยบริการ

ศูนย์ศิลปวิทยบริการเป็นหน่วยงานในคณะศิลปกรรมศาสตร์ ซึ่งตั้งอยู่ที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร มีสถานที่และแหล่งเรียนรู้เพื่อการบริการวิชาการแก่สังคมสามส่วนคือ หอสะสมศิลปกรรมซึ่งสะสมผลงานศิลปะของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี หลายชิ้น สะสมงานศิลปกรรมของศิลปินที่โดดเด่น เช่น งานจิตรกรรม และประติมากรรมขนาดใหญ่ของถนอม ทัดถาวรสิ ผลงานจิตรกรรม ของหม่อมเจ้าจักรวิจิ จักรพันธ์, ประภัสร์ บัญญัติ, เอลิม นาดีรักษ์, อาสี สุทธิพันธุ์, ประหยัด พงษ์คำ, ประเทือง เอมเจริญ, ช่าง แซ่ตั้ง, กำจร สุนพงษ์ศรี, เตชะ วราชนุ, อานาจ เย็นสบาย, นิธิชา เตาทอง, วิรุณ ตั้งเจริญ, พวิเกียรติ ไชยทอง, สมศักดิ์ ขวาลาววัฒน์, ศิริวรรณ เจนหัตถการกิจ, บุญ บุญญาดี เป็นต้น นอกจากนี้แล้ว ในหอสะสมศิลปกรรมดังกล่าวยังสะสมอุปกรณ์และวัสดุที่สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ทรงใช้เขียนภาพ จดหมายเหตุ วัตถุ หนังสือและเอกสารเชิงประวัติศาสตร์ของคณะศิลปกรรมศาสตร์

นอกจากนี้ยังมี "หอศิลปกรรมศรีนครินทรวิโรฒ" เพื่อจัดนิทรรศการศิลปกรรมและบริการวิชาการแก่สังคม มี "หอนาฏลักษณ์" ที่จัดการแสดงและดนตรีอย่างต่อเนื่อง

ศูนย์วิจัยและการจัดการความรู้ทางพฤกษศาสตร์

ศูนย์วิจัยและการจัดการความรู้ทางพฤกษศาสตร์ ตั้งอยู่ที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ องครักษ์ แม้เปิดดำเนินการในระยะสั้น (2548) ช่วงแรกได้พัฒนาพื้นที่ประมาณสิบไร่เศษ และเตรียมพื้นที่ขยายออกไปอีกประมาณ 50 ไร่ เป็นความพยายามที่จะพัฒนาให้เป็นศูนย์แห่งการเรียนรู้หรืออุทยานการเรียนรู้ วิจัย จัดการความรู้ และการบริการวิชาการทางด้านพฤกษศาสตร์แก่ชุมชน พร้อมจะขยายเป็น "แกแลอรีพฤกษศาสตร์" เพื่อสร้างองค์ความรู้รวบรวมและอนุรักษ์พรรณพืช พฤกษศาสตร์ที่สัมพันธ์กับชีวิตและชุมชน บริการพันธุ์พืชหายาก ขยายพันธุ์พืช พัฒนาพันธุ์พืช ถ่ายทอดเทคโนโลยีทางด้านพฤกษศาสตร์ เป็นศูนย์การเรียนรู้ร่วมกัน รวมทั้งการพัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอนาคตด้วย

ศูนย์ศึกษานานาชาติไทยในรามเกียรดี

โรงเรียนลาติท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร (ฝ่ายประถมศึกษา) ได้พัฒนาและจัดแสดงโซนนักเรียนระดับประถมศึกษาหมากกว่าทศวรรษ และเป็นการแสดงโซนในระดับคุณภาพ ที่ผ่านการแสดงทั้งในประเทศ ต่างประเทศ และหน้าพระที่นั่ง จนอาจบอกกล่าวได้ว่า นักเรียนทุกคนได้ผ่านกิจกรรมการแสดงโชว์เรื่องราวเกียรดีมาแล้วอย่างภาคภูมิใจ โรงเรียนฯ ได้จัดตั้ง "ศูนย์ศึกษานานาชาติไทยในรามเกียรดี" เพื่อเป็นแหล่งเรียนรู้ทั้งในโรงเรียน นักเรียนและผู้สนใจจากนอกโรงเรียน แหล่งฝึกปฏิบัติ ศูนย์ข้อมูล และความรู้ต่างๆ รวมทั้งกิจกรรมการเรียนรู้การสอนที่มุ่งสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ภูมิปัญญาไทย ภาษาและวรรณคดี ศิลปวัฒนธรรม และประเพณีไทย นับเป็นแหล่งการเรียนรู้ที่น่าสนใจมากอีกแห่งหนึ่ง

แหล่งการเรียนรู้ บวก เพื่อชุมชน 2550 - 2552

หลังจากที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จัดซื้อที่ดินบริเวณนอโคกมนตรี กทม. เพื่อเปิดทางเข้าด้านถนนนอโคกมนตรี (2546 - 2547) จัดซื้อที่ดินเกือบ 7 ไร่ ด้วยงบประมาณเกือบ 600 ล้านบาท พร้อมกันนั้นก็ได้รับงบประมาณสร้างอาคาร 2 หลัง สูง 17 ชั้น และ 22 ชั้น งบประมาณรวมประมาณ 700 ล้านบาท บริเวณ "ลานนอโคกมนตรี" ดังกล่าว กำหนดให้เป็น "พื้นที่เพื่อการบริการวิชาการแก่สังคม เมธแฟร์นวัตกรรม และสถานกัญชูกิจอุตสาหกรรมเชิงวิชาการ" บนฐานองค์ความรู้จากการค้นคว้าวิจัยและการเรียนรู้ร่วมกับชุมชน พัฒนาเป็น "SWU Academic Complex" ทางเข้าด้านถนนนอโคกมนตรี ผ่านใต้ดินเข้าสู่ที่จอดรถใต้สนามฟุตบอล พื้นที่ที่กำหนดให้เป็นพื้นที่วิชาการ (Academic Zone) ที่มีสภาพแวดล้อมและภูมิสถาปัตยกรรมสวยงาม เขียว สะอาด สงบ ณ บริเวณลานนอโคกมนตรีประกอบด้วยแหล่งการเรียนรู้เพื่อชุมชน 3 ส่วน ดังนี้

1. ศูนย์หนังสือนอโคกมนตรี

มหาวิทยาลัยฯได้จัดสรรพื้นที่ประมาณ 1,000 ตารางเมตรให้เป็นศูนย์หนังสือระดับคุณภาพ หนังสือประเทืองปัญญาทั้งหนังสือไทยและนานาชาติ มีความหลากหลายครอบคลุมศาสตร์ต่างๆ กลุ่มเป้าหมายทั้งเด็ก เยาวชน นักเรียน นิสิตนักศึกษา ประชาชนและชาวต่างชาติ ด้วยบริการการสั่งซื้อและการจัดส่งที่มีประสิทธิภาพ

2. อุทยานไซเบอร์และวิทยาศาสตร์ (Cyber and Science Park)

อุทยานไซเบอร์และวิทยาศาสตร์ เป็นแหล่งเรียนรู้ที่ก้าวหน้าทันสมัยในศตวรรษที่ 21 ที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (Information and Communication Technology : ICT) เกี่ยวข้องกับพัฒนาการและกระบวนการของไซเบอร์ รวมทั้งสรรพความรู้ความเข้าใจทางด้านวิทยาศาสตร์ที่เป็นฐานของวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและวิทยาศาสตร์สุขภาพในโลกปัจจุบันและอนาคต

3. ศูนย์ศิลปวัฒนธรรมเพื่อชุมชน

ศูนย์ศิลปวัฒนธรรมเพื่อชุมชน ประกอบด้วยแหล่งเรียนรู้ทางด้านศิลปกรรมหลากหลาย ครอบคลุมอย่างกว้างขวาง พัฒนาให้เป็นแหล่งการเรียนรู้และการนำเสนอ งานสร้างสรรค์ ประติมากรรม นวัตกรรมต่างๆ ทั้งในระดับมหาวิทยาลัย ระดับชาติและนานาชาติ ดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพและมาตรฐานสากล ประกอบด้วย **หอนาฏลักษณ์และดนตรี (Performing Art and Music Hall)** **หอสะสมศิลปกรรม มศว (SWU Art Collection)** **หอศิลปกรรม มศว (SWU Art Gallery)** **ลานประติมากรรม (Sculpture Garden)** **ศูนย์แฟชั่นและอัญมณี (Fashion and Gemology Center)** **ศูนย์มัลติมีเดียและแอนิเมชัน (Multimedia and Animation Center)**

พิพิธภัณฑ์ภูมิปัญญาไทย

พิพิธภัณฑ์ภูมิปัญญาไทย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ องครักษ์ จัดสร้างอาคารทรงไทยภาคกลางอนุรักษ์ ออกแบบโดยศิลปินแห่งชาติ สาขาสถาปัตยกรรมไทย และราชบัณฑิตยสถานศาสตราจารย์ ดร.ปริญญา สุวรรณศิริ เป็นพิพิธภัณฑ์ที่เป็นแหล่งการเรียนรู้ ทั้งในเชิงองค์ความรู้ที่เป็นนามธรรมและวัตถุที่เป็นรูปธรรม รวมทั้งการสร้างกระบวนการเพื่อการเรียนรู้ในมิติต่างๆ มุ่งเน้นภูมิปัญญาแบบแผ่นดินไทย ทั้งอดีต ปัจจุบัน และที่จะส่งผลไปสู่อนาคต "ภูมิปัญญา" ในมิติที่กว้างและหลากหลาย ครอบคลุมภูมิปัญญาทางด้านศิลป วัฒนธรรม ชาติพันธุ์วิทยา การแพทย์ เทคโนโลยี การกีฬา เป็นต้น

พลังเครือข่ายครีนครีนทวิโรฒ ให้ชีวิตเพื่อนมนุษย์

รูตีพร ธนะสุนทรกูร อยู่ชั้นปีที่ 4 คณะศิลปกรรมศาสตร์ เอกออกแบบแฟชั่น บ่วยเป็นโรคโลหิตจางธาลัสซีเมียตั้งแต่แรกเกิด และต่อมาได้ตรวจพบอีกโรคหนึ่งคือ pyruvate kinase deficiency (ตัวย่อยเม็ดเลือดผิดปกติ) ซึ่งในโรคที่ 2 นี้ในตอนนั้นที่ตรวจพบเพิ่งพบเป็นรายที่ 3 ของประเทศไทย และยังไม่มีทางรักษา จึงได้รักษาแบบโรคธาลัสซีเมียไปก่อน โดยการรักษาจะต้องได้รับเลือดเดือนละ 2-3 ครั้ง ครั้งละ 2-3 ถุง ค่าเลือดถุงละประมาณ 1,200 บาท รวมกับค่าเตียง ค่าเจาะเลือด ค่าบริการทางการแพทย์ ทั้งหมดประมาณ 4,000 บาท/ครั้ง

กระดานข่าวขอเชิญชวนพวกเราชาว มศว ร่วมกันบริจาคเงินเพื่อช่วยเหลือค่ารักษาพยาบาล เพื่อรวมใจแสดงพลังชาว มศว อีกครั้ง
ติดต่อช่วยเหลือ 0-2649-5000 ต่อ 5122, 5666

ต่อจากหน้า 18 แหล่งการเรียนรู้ มศว

ศูนย์ศึกษาดูงานกีฬาและพลศึกษา

คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีพัฒนาการมาพร้อมกับการเป็นมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บุคลากรมีบทบาททั้งในระดับชาติและนานาชาติ ปัจจุบันนอกจากคณะพลศึกษาแล้ว ยังมีสถาบันวิจัยและพัฒนาวิทยาศาสตร์การกีฬาและการออกกำลังกาย รวมทั้งศูนย์กีฬา มศว เพื่อร่วมกันขับเคลื่อนทางด้านการศึกษาและพลศึกษา ศูนย์กีฬา มศว มุ่งพัฒนาแหล่งเรียนรู้ทางการกีฬาและพลศึกษาให้มีความเข้มแข็ง จึงได้พัฒนา 'ศูนย์ศึกษาดูงานกีฬาและพลศึกษา' ที่ศูนย์กีฬา มศว องคักษ์ เพื่อให้เป็นแหล่งเรียนรู้เพื่อชุมชนต่อไป

นอกจากนี้ก็หวังว่าในช่วง 2 - 3 ปี (2550 - 2552) จะมีหน่วยงานต่างๆ ภายในมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ร่วมกันพัฒนาแหล่งเรียนรู้ มศว เพื่อชุมชน ให้กว้าง หลากหลายและลุ่มลึกยิ่งขึ้น ไม่ว่าจะเป็นแหล่งการเรียนรู้ทางด้านสื่อการเรียนรู้ที่โรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยมศึกษา) แหล่งการเรียนรู้ทางด้านพฤกษศาสตร์ที่ มหาวิทยาลัยชุมชน มศว ตรอน จังหวัดอุดรธานี แหล่งการเรียนรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์สุขภาพ ที่โรงพยาบาลปัญญา นันทกัญ ชลประทาน พิพิธภัณฑสถานธรรม เป็นต้น มหาวิทยาลัยวันนี้ ในสังคมหลังสมัยใหม่ที่บูรณาการความหลากหลาย วิชาการและสังคม อดิธ - ปัจจุบัน - อนาคต ศาสตร์และศิลป์ โลกภิวัตน์และท้องถิ่นวิวัฒน์ ฯลฯ มหาวิทยาลัยต้องไม่สามารถมองความเป็นเลิศทางวิชาการอย่างจำกัด มองวิจัยอย่างจำกัด มองการบริหารจัดการอย่างคอบเซอเวที่ดังเช่นในอดีต 'แหล่งการเรียนรู้เพื่อชุมชน' ย่อมเป็นอีกมิติหนึ่งในหลายมิติ ที่จะขับเคลื่อนมหาวิทยาลัย สำหรับอนาคตต่อไป

ทำฉลาก

ผ.ศ.นพ.เฉลิมชัย บุญยะลีพรรณ รองอธิการบดีฝ่ายวางแผนและพัฒนา มศว ฝ่ายประชาสัมพันธ์พันธกิจกระจายข่าว การตั้งชื่อตึกใหม่ติดถนนโยโกมนตรี มูลค่ากว่าพันล้านบาท โดยชื่อที่ได้รับการคัดเลือกจะประกาศนามผู้ตั้งชื่อไว้ป้ายด้วย และจากโครงการทำที่จอดรถใต้ดินบริเวณสนามฟุตบอล ทำให้มีการปรับปรุงกระบวนทัศน์โดยรอบสนามฟุตบอล ซึ่งจากการที่ได้ขุดย้ายต้นไม้ใหญ่จากประสานมิตรไปปลูกที่องคักษ์แล้ว มีการวางแผนจะดำเนินการปลูกต้นไม้ครั้งใหม่ในการนี้จึงต้องการความเห็นจากประชาคม มศว ว่า ควรจะลงพื้นที่ดูต้นไม้ชนิดใดดี พร้อมทั้งให้เหตุผลการเลือกพันธุ์ไม้ชนิดนั้นๆ โดยร่วมแสดงความคิดเห็นมาที่ ศูนย์สารสนเทศ และการประชาสัมพันธ์ โทร. 0-2649-5000 ต่อ 5666 หรือ 5797

คุยกับเขา

สัมภาษณ์:

พบกับเขาฉบับที่ 2 และวันนี้ สำหรับการปรับปรุงรูปแบบและเนื้อหา ภาพใน มศว ชุมชนใหม่ โดยเน้นเน้นเป็นวารสารที่เผยแพร่การนำทฤษฎีที่จบมาของ นักวิชาการ ไปปฏิบัติให้เกิดประโยชน์ต่อชุมชนและประเทศชาติมาสู่ท่านผู้อ่าน เพื่อเกิดประโยชน์ในด้านที่สามารถนำองค์ความรู้ที่ปรากฏในวารสารไปประยุกต์ใช้ หรือทำในใจสนใจจะถ่ายทอดประสบการณ์ความรู้ต่างๆ รวมถึงแนะนำองค์ความรู้ที่มีอยู่ในอินเทอร์เน็ต ก็สามารถติดต่อพูดคุยรายละเอียดกับกองบรรณาธิการได้ และอีกประการสำคัญ คือ หากท่านผู้อ่านคิดเห็นว่ายังไม่ตรงกับ Concept ของวารสาร มศว ชุมชน กองบรรณาธิการก็พร้อมอ้อมรับคำแนะนำนำไปปรับปรุงเพื่อปรับใช้ให้เป็นที่ประโยชน์ต่อไป นะคะ

กองทุนหลวงพ่อบัญญานันทิกัญ

เป็นกองทุนเพื่อการพัฒนาโรงพยาบาลชลประทาน (ศูนย์การแพทย์ปัญญานันทิกัญ ชลประทาน มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ) และศูนย์ "เผยแพร่พระพุทธธรรม ปัญญา นันทิกัญ" ซึ่งเป็นแหล่งเรียนรู้ด้านวิจัยและเผยแพร่พุทธธรรมแนวทางหลวงพ่อบัญญา นันทิกัญ ซึ่งมีการระดมทุนเบื้องต้นดังนี้

1. การบริจาค

มีการรับบริจาคที่กองคลัง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (ประสานมิตร), งานการเงิน โรงพยาบาลชลประทานและศิษย์อื่น ๆ

2. ภาพถ่ายหลวงพ่อบัญญานันทิกัญ

ภาพถ่ายหลวงพ่อบัญญานันทิกัญ ถ่ายโดยช่างภาพมืออาชีพ จัดและขยายภาพด้วยเครื่องอัดขยายภาพเลเซอร์คุณภาพสูง ความคมชัด เป็นเยี่ยม

ตารางองภาพถ่ายหลวงพ่อบัญญานันทิกัญ

* ภาพถ่ายขนาด 20" x 30" แลกรอบ	5,000 บาท
* ภาพถ่ายขนาด 20" x 30"	3,500 บาท
* ภาพถ่ายขนาด 10" x 15" แลกรอบ	3,000 บาท
* ภาพถ่ายขนาด 10" x 15"	2,000 บาท
* ภาพถ่ายขนาด 8" x 10"	1,000 บาท

หมายเหตุ ภาพถ่ายกรอบต้องมาสีเองที่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (ประสานมิตร) หรือโรงพยาบาล ชลประทาน หรือศิษย์รับบริจาคที่มิถุนาลัย และเฉพาะทางจัดส่งทางไปรษณีย์ หรือมีทัศนมาสีเอง

3. หนังสือภาพถ่ายหลวงพ่อบัญญานันทิกัญ

การออกแบบ การพิมพ์และการจัดเรียงภาพ บรรจุภาพคมชัดของหลวงพ่อบัญญา นันทิกัญ 96 ภาพขนาดใหญ่ จำนวนเท่ากับอายุของท่าน ซึ่งหนังสือภาพมีขนาด 28" x 23 ซม. ความหนาประมาณ 120 หน้า กระดาษและการจัดพิมพ์คุณภาพ ราคาเล่มละ 1,500 บาท

4. รูปจำลอง หล่อทองสำริดหลวงพ่อบัญญานันทิกัญ

รูปจำลองหล่อทองสำริดหลวงพ่อบัญญา นันทิกัญนั่งราบ สูงประมาณ 50 ซม. ขึ้นโดย ประติมากรมืออาชีพ นำรูปศักดิ์ กองสุข งดงามมาก ราคา 50,000 บาท

ชำระเงินโดย

- ◆ **เงินสด** กองคลัง ชั้น 2 สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สุขุมวิท 23 ถนน
- ◆ **เงินสด** โรงพยาบาลชลประทาน เมทบูร
- ◆ **เงินสด** ใต้รับบริจาค ศาลา 6 วัดชลประทานรังสฤษฎ์ เมทบูร
- ◆ **เช็คเงินสด**
ส่งถ่าย "กองทุนหลวงพ่อบัญญา นันทิกัญ"
- ◆ **ธนบัตร / ตัวแลกเงินไปรษณีย์**
ส่งถ่าย " กองทุนหลวงพ่อบัญญา นันทิกัญ" ปณ. ศรีนครินทรวิโรฒ 10117
- ◆ **โอนเงิน เข้าบัญชีออมทรัพย์**
ชื่อบัญชี " กองทุนหลวงพ่อบัญญา นันทิกัญ" ใต้ที่
 - ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขาหอ บัญชีเลขที่ 032-4-53125-4
 - ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาหอ บกว.ประสานมิตร บัญชีเลขที่ 167-2-04946-5
 - ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาหอ บัญชีเลขที่ 015-0-10101-5

เลขรูดส่งธนาคารโอนเงิน กักองคลัง ชั้น 2 สำนักงาน อธิการบดี เมทบูร สุขุมวิท 23 ถนน. 10110

ท่านที่สามารถติดต่อสอบถามรายละเอียดได้ที่ กองคลัง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โทรศัพท์ 02-649-5000 ต่อ 5604 , 02-649-6732, งานการเงิน รพ.ชลประทาน 02-258-3748

มศว **BM&BN** 50 ปี 1 ตุลาคม 2550

วารสารวิชาการเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับชุมชน